

agost-setembre 2001

núm. 225

200 PTA

LLUCMAJOR

de pinte en ample

FEIM 20 ANYS

100 cl.

25% vol.

XARO P
d'en

GORI

F. Vidal

Elaborado por Destilerias F. Vidal Catany, S.L. - C. San Francisco, s/n.

LLUCMAJOR (MALLORCA)

Emb. 1696 - PM Reg. Ind. 7/5497 - Elaborado en España

N.R.S.I. 30.3182/PM

EDITA

Obra Cultural Balear de Lluçmajor

INFORMACIÓ I PUBLICITAT

C/ Bisbe Taixequet, 105 (Lluçmajor)

DIRIGEIX

Catalina Font

COL·LABOREN

Sebastià Alzamora	Ignasi Barceló
Miquel Barceló	Miquel Bezares
Antònia M. Bonet	Llúcia Caldés
Celso Calviño	Francina Capellà
Miquel Cardell	Sebastià Cardell
Joan Clar	Antònia Font
Bartomeu Font	Joana Font
Catalina Garau	Maties Garcias
Miquel Janer	Franc Jaume
Joan Jaume	Coloma Julià
Aina M. Llompart	Antoni Llompart
Jaume Manresa	Llorenç Mascaró
Antoni Monserrat	A. M. Monserrat
Joan Monserrat	Francisca Mut
Guillem Oliver	Jaume Oliver
Margalida Palou	Bartomeu Prohens
Nanda Ramon	Damià Roig
Sebastià Rubí	Josep Sacarès
Miquel Sbert	Tomeu Sbert
Catalina Serra	Joan Socies
Gabriel Thomàs	Arnau Tomàs
Jeroni Tomàs	Antoni Vadell
M. del Mar Vanrell	Bàrbara Verdera
Francesc Verdera	Biel Vich

IMPRIMEIX

TIRRENA, S.A.

TEL: 55 52 12

C/ Pintor Joan Gris, n° 2
MANACOR

El pensament de la Revista s'expressa
només a través de l'Editorial

Editorial

Vint anys ben vitencs

Avui feim vint anys. En sortir a la llum aquest número 225 de la revista, farà dues dècades que compareguérem, il·lusionats però temerosos, davant l'opinió pública llucmajorera.

Era el setembre del 81 i el país i el poble vivien temps d'incertesa: la democràcia era tendra, l'autonomia no passava de projecte, l'ajuntament feia dos anys que l'havien elegit a les urnes, l'economia passava males temporades, i moltes infraestructures i serveis que després s'han desenvolupat encara mancaven.

Així i tot, no hi faltaven il·lusions. Per exemple la nostra: volíem una revista local, desitjàvem un espai de debat per a les qüestions locals, anhelàvem un fòrum de diàleg democràtic, i treballàvem per fer conèixer la llengua.

Quina eina ens podia servir per aconseguir aquests objectius? Sens dubte, una revista com les que, al caliu de la llibertat, ja es feien en altres pobles i com els setmanaris que, temps enrere i en altres circumstàncies, havia tengut Lluçmajor mateix.

Han passat un bon grapat d'anys i els canvis socials i personals han estat grans, però la revista ha sortit puntualment i la gent que l'ha feta possible s'ha mantingut ferma en els compromisos traçats l'any 1981. Com dèiem en ocasió del número 200, "l'esforç, la il·lusió, el coratge, la sensibilitat, l'estimació i la intel·ligència que hi han posat tots i cadascun dels qui hi han col·laborat valia bé la pena".

I qui diu col·laborar, en el cas d'una revista local com aquesta, es refereix necessàriament a tothom: escriptors, il·lustradors, impressors, distribuïdors, venedors, anunciants, benefactors diversos i, part damunt tot, lectors i subscriptors, que no han faltat mai.

A tots, ara que plegats tenim vint anys i encara tenim força i no tenim l'ànima morta, moltes gràcies i molts d'anys! La tasca continua. ◆

Espectacular ploguda a Lluçmajor

Dia 7 de setembre a moltes cases llucmajoreres hagueren de treure aigua de cellers, portasses i qualque cuina, cosa gens estranya si tenim en compte que en una hora va ploure la quantitat de 150 lts./m2.

La magnitud d'aquesta quantitat es veu fàcilment si tenim en compte que de l'1 de Gener fins dia 29 d'Agost de 2001 a Lluçmajor varen ploure 138 litres. Si als 153.7 de dia 7 de setembre li sumam els 41.5 del 29 d'agost ens fa un total de 200 litres, és a dir, la mateixa quantitat que en tot l'any i la mitat més; que ja és dir molt. ♦

Festa del PSM pels dos anys de legislatura

El PSM-Entesa Nacionalista ha triat Lluçmajor per celebrar un acte públic de balanç dels dos anys de legislatura i de govern del Pacte de Progrés. Aquest acte, que se celebrarà el divendres 14 de setembre, a les 20'30 hores, en el passeig de Jaume III, és la cloenda d'una sèrie de trobades que ha mantingut el partit nacionalista per explicar la tasca feta durant la primera meitat de legislatura. A l'acte de Lluçmajor hi intervingran Mateu Morro, secretari general del PSM i conseller d'Agricultura, i Pere Sampol, vicepresident del Govern de les Illes Balears. A més, hi actuaran els grups de ball Espirafoc, Pla Forana i Caliu. ♦

La remodelació de "Les Escoles" entra a la fase final

El passat mes d'agost s'han acabat les obres de la segona fase de la remodelació i restauració del Col·legi Públic Rei Jaume III. Per aquest motiu el curs 2001-02 l'alumnat d'Infantil de l'escola ja podrà usar les noves aules.

Per part de la Conselleria ha estat aprovada una partida de 361 milions de pessetes per a la realització de la tercera i darrera fase de la reforma, que es realitzarà de manera escalonada per no dificultar la bona marxa de la tasca escolar.

Una vegada que l'ajuntament de Lluçmajor hagi avaluat aquesta inversió sortirà a subhasta pública la realització de les obres, començant per l'ampliació de menjador i cuina i traslladant la zona de gestió (direcció, secretaria, sala de professorat, sala per a l'AMPA...). Acte seguit es renovaran les aules de l'ala nord, i s'adequaran a les necessitats tècniques per tal que estiguin en condicions per poder instal·lar-hi calefacció central. ♦

Toni Catany, distingit amb el Premi d'Arts Plàstiques de Catalunya

La Generalitat de Catalunya ha guardonat la trajectòria artística del fotògraf Toni Catany amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de Catalunya. Aquesta prestigiosa distinció és la primera vegada que s'atorga a una persona que artísticament s'expressa a través de la fotografia, amb la qual cosa es reconeix el gran valor de l'obra fotogràfica del nostre país. El lliurament d'aquesta distinció s'ha fet públic durant aquest estiu, però encara no s'ha produït. Per un altre costat, hi ha rumors que també podria rebre una important distinció honorífica d'àmbit local, però sembla que encara no hi ha res confirmat.

Durant les seves vacances d'estiu a Lluçmajor, Toni Catany ha estat entrevistat pel Diario de Mallorca (24-08-01) i ha parlat tant de la seva concepció de la fotografia com d'alguns aspectes de la Mallorca actual. En el decurs de la conversa amb Lourdes Duran defineix la seva fotografia com l'intent de congelar el moviment i declara que, per retratar una persona, s'hi ha d'identificar prèviament. Per altra banda, afirma que no li agrada retratar coses espantoses. ("elegesc la bellesa") i es dol dels canvis que han empitjorat l'illa: "Mallorca no necessita autopistes, té camins preciosos. Em fan mal aquestes urbanitzacions d'adossats devora Palma (...) S'Arenal de la meua infantesa s'ha convertit en un mostre". ♦

LLUCMAJOR

SERVEIS

INFORMATICS S.L.

LL
S
I

C/. Major, 107 - 07620 - Lluçmajor

Tel/Fax 12.07.97 - Mòvil 609.78.42.20

Quatre negocis nous a Lluçmajor

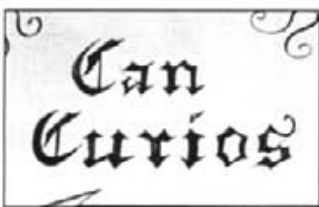
Electro Sur Balear és una empresa privada que s'encarrega de l'oficina de GESA (ara ENDESA) a Lluçmajor, Algaida i Pina. Fa un mes que ha obert les portes al C. Sa Fira, 5 i trameta tot tipus de papers i informació relacionats amb GESA.

Com a empresa privada posa instal·lacions elèctriques de tot tipus, aires condicionats, calefaccions de baix consum, videoporters... També té servei de Telefonia mòbil, ja que ENDESA és l'accionista majoritària d'AUNA (telefonía mòbil *Amena*, telefonía fixa *Retevisión*, televisió per cable *Quiero* i internet *Eres más*).

Box foto és un nou local dedicat a la fotografia, situat al C. Bisbe Taixequet, 70. Es fan reportatges de noces, comunions i bateigs, es revelen fotos en 30 minuts, es fan carnets digitals en 1 minut i es reproduïxen i restauren fotografies antigues.

El mes de setembre tenen l'oferta 2x1 en revelat de fotos.

Can Curios és un nou local situat al C. Melià, 3; l'han obert recentment en Mick i na Susan i es dedicaran a la venda d'objectes de segona mà, des de llibres, quadres, ceràmiques, objectes de regal i de decoració.

El mes d'agost s'ha inaugurat **S'Aquarella** al C. Gràcia, 64. Aquest nou local, a càrrec d'en Guillem Barceló, té servei de restaurant, pizzeria i cafè i està obert de 8 a 16 h. i de 19 a 24 h. tots els dies, exceptuant els dijous.

Està previst un servei de menjars a domicili. ♦

Recepció d'obres d'urbanització a Maoris Decima i Cala Pi

Arnau Tomàs

Entre els assumptes importants aprovats al plenari ordinari de l'Ajuntament de Lluçmajor, figuren els relatius a la recepció de les obres d'urbanització a Maoris Decima i les del sector IV, de Cala Pi.

El regidor i tinent de batlle d'urbanisme, Sr. Joan J. Jau-

me, en proposar l'aprovació de recepció d'aquestes urbanitzacions, va dir que aquestes, tot i que portin alguns defectes assenyalats per l'informe dels tècnics municipals, aquests defectes no són importants, perquè només representen un 1%, perfectament coberts en la legalitat per l'aval de més de 9 milions de pessetes, que abonaran els respectius urbanitzadors.

L'oposició va votar en contra d'aquestes recepcions. El regidor del PSOE, Sr. Gregori Estarrelles va dir que aquesta decisió és precipitada, que les diferències són moltes per la qual cosa l'Aval és a favor del promotor, tot subratllant que no està en contra de la urbanització sinó dels defectes d'aquesta i de la poca quantia dels avals.

Un altre tema aprovat amb el vot en contra del grup socialista i l'abstenció del PSM i UM fou una proposta a la Conselleria d'Urbanisme del CIM, per adaptar-se a la disposició setena de les DOT.

I, per unanimitat, s'aprova concedir una subvenció a la parròquia Nostra Senyora de la Lactància de s'Arenal per a les despeses de la nova imatge de Sant Cristòfol, patró d'aquesta Parròquia.

S'aprova també la modificació del projecte de l'obra de construcció d'un centre d'Ensenyament secundari a s'Arenal.

Entre els precís i qüestions, el batlle va llegir una carta de Josep M. Mòjer Julià, el qual renuncia com a regidor del PP a l'equip de govern, per motius de salut. ♦

mes a mes més avantatges

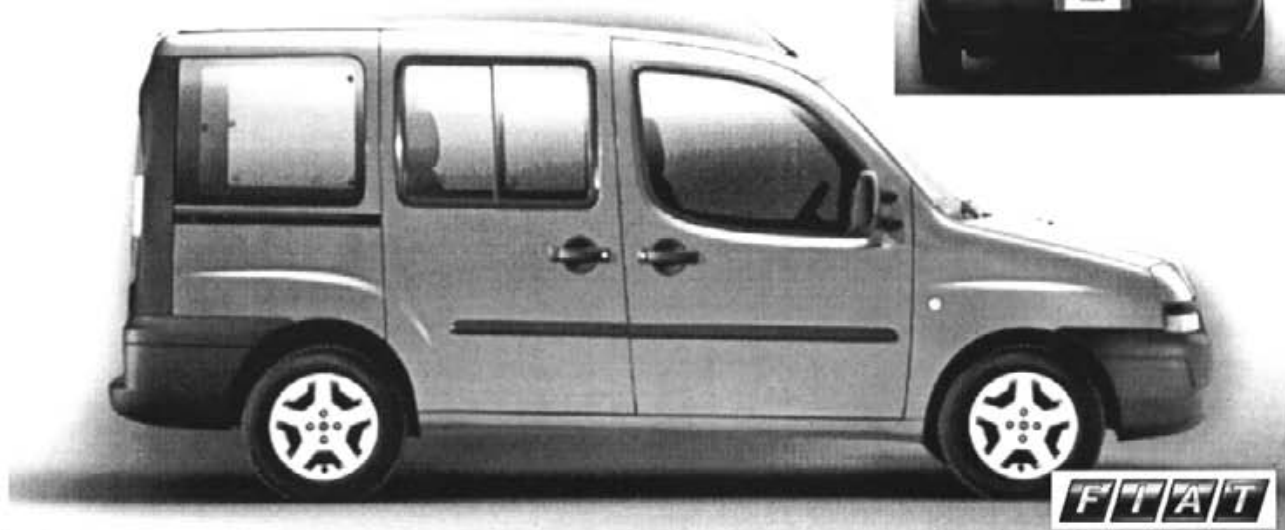

"SA
NOS
TRA"

CAIXA DE BALEARS

GENT DE CONFIANÇA

DOBLÒ

FIAT

SERVEI OFICIAL:

TALLERS CAÑELLAS - ROTGER

C/. Hispanitat, 19 - Tel.: 971 66 06 47 - Lluçmajor

6

"la Caixa"

Plaça d'Espanya, 45-46
Tels.: 971 66 00 57 - 971 66 21 48
Fax. 971 12 05 14

RONDA MIGJORN
C/. Nicolau Taberner - C/. Ripoll, s/n
Tels.: 971 12 12 12 - 971 12 09 89
Fax. 971 12 10 25

LLUCMAJOR

Exposició de pintures de Pere Emili

El 29 de setembre a les 21 h. s'inaugurarà l'exposició "Àmbits" d'en Pere Emili al centre cultural "Sense nom" de la Ronda Migjorn, 40 i es podrà visitar de dimarts a divendres de 10'30 a 14 i de 17 a 21'30 i els dissabtes i diumenges de 11 a 15 h.

Francesca Clar
Llicenciada en Belles Arts

Chang Shi, referint-se a l'antiga pintura xinesa deia:

"El Buit no és Res. El Buit és quadre".

Segons la seva cultura, el traç, el gest de l'artista sobre el paper, s'identificava amb el gest suprem, actiu i d'evolució del tot universal. Així, com també ara ho entén la física, el cosmos era un camp d'energies, on enmig del seu fluir incessant, la condensació energètica en certs punts esdevenia "ésser", per després espargir-se de nou en el "no-ésser".

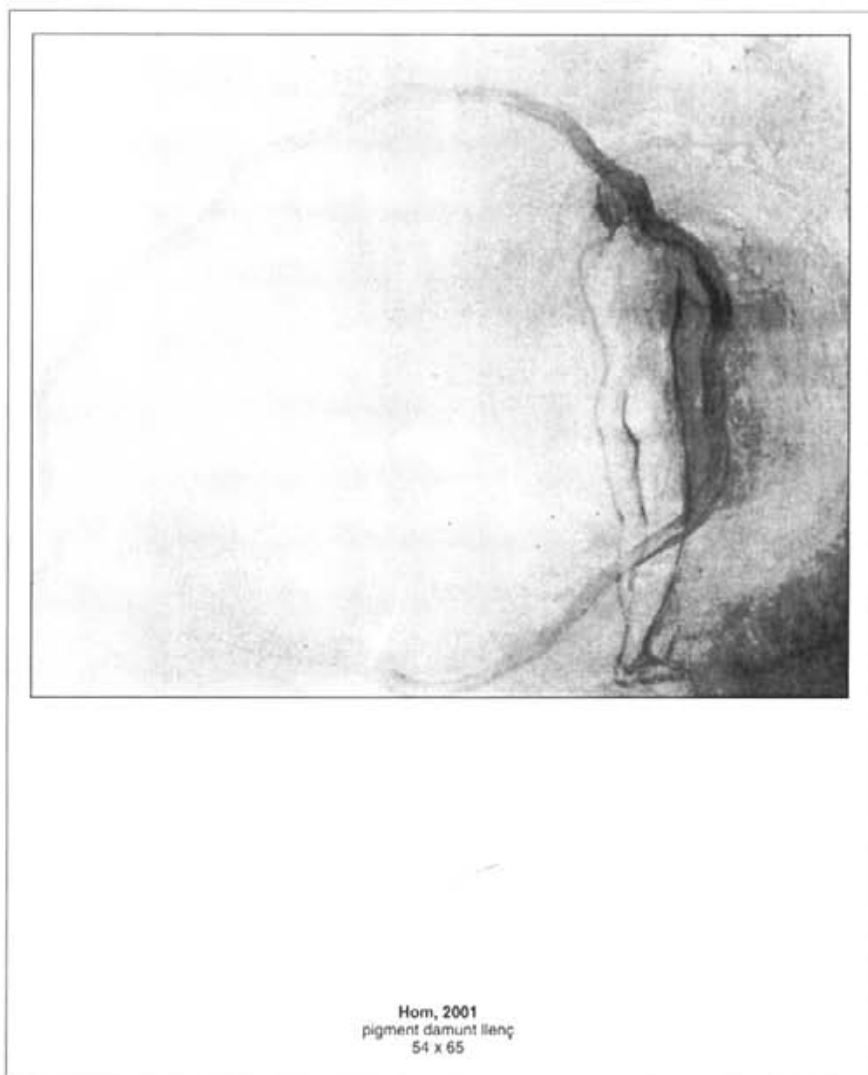
Aquesta emanació energètica que ho omple tot i anima els cossos, sembla ser el referent intuïtiu dels "àmbits" traçats per Pere Emili. Els xinesos l'anomenaven "Ch'i", els hermètics i místics occidentals reverenciaven la llum, expressió d'aquesta força. I no ho són fets de llum, els àmbits de Pere Emili?

Llum que ens arriba dels blancs refulgents filtrada pels infinits matisos d'una gamma cromàtica, intencionadament austera.

Se'n presenta, doncs, una obra coherent, on els aspectes formals es troben en funció d'aquest contingut, representació de l'essencial, de la llum i també de l'ésser humà. Una figuració entreteixida dins d'un espai "informal", de subtil sensualitat matèrica. Figuració que ens remet a l'home, però no a l'home particular, sinó al seu fons universal i sacre. A l'imperatiu de la recerca, mitjançant la relació amb el tot i amb els altres, i la seva paradoxa d'aïllament i introspecció.

Fins i tot, el seu procés de treball és coherent: d'exercici hàbil, rítmic, el gest transforma, continu, la superfície del quadre. I dintre d'ell, temporalment neixen i moren efímers quadres; així, de la superació dinàmica de l'"espai-temps" en sorgeix la serena atemporalitat transmesa per l'obra.

Pere Emili, em sembla, fa de la praxis de l'art disciplina d'instropecció i autoconeixement. Instintiu, allibera un riu d'imatges "quasi materials-quasi

energètiques", assimilables després, no per mitjà del discurs, sinó sensualment, en algun centre atàvic de la consciència.

Aquesta obra és avui, resultat d'un llarg aprenentatge. La trajectòria defineix una depuració. La seva pintura primerenca, de figuració abassegada, complexa i fosca, anirà evolucionant de cap a la trobada amb la llum, la composició precisa i el llenguatge despullat.

Pere Emili ha sabut assimilar un bagatge molt divers: des del realisme classicista de tradició mediterrània, arrelat en un modernisme serè, al tractament gestual i matèric de l'informalisme o de l'expressionisme abstracte. Aquests interessos apropen la seva experimentació a la d'artistes mallorquins com Miquel Barceló, Menéndez Rojas o Joan Bennàssar.

Lluny de caure en la banalitat de continguts d'una gran part de les propostes plàstiques actuals, la pintura de Pere Emili retroba el simbolisme de l'home i el cosmos amb "l'alè" dels

mestres xinesos; i sempre, amb el difícil art de mantenir obert el propi camí. ♦

MAGATZEM
MAGATZEM SES FORQUES, S.L.

DOS ANYS AL SEU SERVEI

C/. Doctor Fleming, 10
Tel. 971 66 21 14 - Fax 971 66 28 16
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

S'Arenal

Temporada turística d'estiu

Tomeu Sbert

Foto: Toni Romo

La temporada turística d'aquest estiu encara ha estat marcada per una certa irregularitat, però és acceptable i té una patent comparació amb la dels darrers anys, a la nostra zona. Va començar malament, amb moltes queixes perquè els mesos de maig i juny es produïren baixades de visitants. Quasi immediatament després hi hagué dues vagues, una de pilots d'aviació i una de transportistes, és a dir, els autocars durant uns dies no traslladaren passatgers des de l'aeroport als respectius destins per carretera.

Aquestes dues dificultats no han estat suficients, però, per desestabilitzar una indústria que de moment continua essent la més important de Balears, sobretot quan parlem d'aportacions econòmiques. Cosa diferent és, i serà, si es creen altres alternatives al turisme i, en conseqüència, es podrà elegir el

El CD Espanya guanyador del "XXVIII Trofeu Ciutat de Lluçmajor"
(Foto Toni Romo)

turisme que volem. Mentrestant s'haurà d'aguantar el que ve, encara que no agradi gaire.

La crisi turística de què es parla moltes vegades és causada pel turisme de baixa qualitat, és a dir, duen pocs

- ✓ Movistar Empresas
- ✓ Servicios Centrex
- ✓ Línea RDSI
- ✓ Línea Duplo y Básica
- ✓ Centralitas
- ✓ Vía Digital

Estamos en tu onda, aprovechéte

MoviLine
MoviStar VIA

Tecnofonía S.L.

LAS POSIBILIDADES EXISTEN Y SON INFINITAS

T I E N D A S T E L Y C O

TELYCO LLUCMAJOR

Plaza España, 54
Tel: 971 12 10 83
Fax: 971 66 40 46
07620 Llucmajor

TELYCO ARENAL

Trasimé, 16
Tel: 971 26 93 10
Fax: 971 26 93 10
07610 El Arenal

TELYCO CA'N PASTILLA

C/ Cicerón, 3b
Tel: 971 26 62 32
Fax: 971 26 62 32
07610 Ca'n Pastilla

TECNOFONIA S.L.

Servicio Técnico Post-venta
TELYCO
Reyes Católicos, 33
Tel: 971 27 34 06
Fax: 971 25 02 71
07007 Palma

TECNOFONIA S.L.

C/ Luca de Tena, 12 bjos.
Tel: 971 24 03 41
Fax: 971 24 03 41
07500 Palma

doblers per gastar. Omplen els hotels, però fora gasten molt poc. De totes formes en el sector hotelier hi ha preocupació i estat d'alerta en vistes als propers anys. L'ecotaxa no és la major preocupació, ni de molt. Preocupa la manera de gestionar el turisme en alguns sectors oficials. I ja és sabut que no és bo jugar amb les coses de menjar. Cerquem i duquem endavant, repetim, alternatives vàlides al món del turisme. Perquè, aleshores, ja podrem triar allò que ens convengui més.

Miss Balears

Si l'any 2000 Miss Balears fou una jove de s'Arenal, descendent de Llucmajor, Sabina Andreu Muntaner,enguany és una altra al.lota arenalera, la guanyadora: Vanessa Pieras, de 22 anys, fou elegida Miss Balears 2001 en un concurs celebrat a Palma. V. Pieras, que resideix devora ses Cadenes, representarà Balears al concurs de Miss Espanya.

Arenaler de l'any i finalistes

Un altre any es procedeix a l'elecció dels personatges més populars o estimats de s'Arenal, mitjançant votació que es fa emplenant unes butlletes insertades a la revista "S'Unió de s'Arenal", al llarg de l'any. El dia 1 de setembre el més votat és Miquel Contestí. El segueix Sabina Andreu, Guillem Boscanà, Joan Ferré, Antònia Salvà, Bartomeu Xamena, Francesc Mulet, Vicenç Mateu i Nofre Llinàs, fins a 80 persones.

Pregó de Festes

El pregó de les festes de Sant Cristòfol d'enguany va ser dit per Antònia Salvà Sastre, que va parlar de l'evolució de comerços i botigues a s'Arenal de Llucmajor, on els seus pares foren capdavaners en fundar "Tejidos Sastre", al carrer de Sant Cristòfol, devers els anys quaranta del segle passat.

Més actes festius

Tots els actes de les festes d'enguany varen ser ben lluïts i congregaren molta gent. Hem de fer esment de la nit mallorquina, ball de bot, nit espanyola i flamenca, esports, comèdia amb el grup "Picadís", actuació de "Els Valldemossa", festival de jazz amb el grup "Storyville", gimnàstica rítmica, ball de saló, actuació de José Mercè, ginecana, futbollet, tir al plat, concurs de dibuix i pintada sobre l'asfalt, reve-

tla, actes religiosos amb la benedicció d'una nova imatge de Sant Cristòfol...

Arnau Tomàs Oliver

El nostre amic i company de tasques informatives, Arnau Tomàs Oliver, va complir 80 anys. Amb tal motiu, la seva esposa i els seus fills li prepararen una festa sorpresa al "Tennis Arenal", amb sopar inclòs. Hi assistiren els familiars i amics i va ser una celebració molt agradable i emotiva. Enhorabona!

Breus

- El grup "Es Pistó" continua fent excursions, dinars i berenades. Les darreres sortides han estat a Llucmajor, s'Aranjassa i a Galdent. I ja es prepa-

ren eleccions per a la presidència pistonera.

- Es col·locarà una escultura, símbol de cortesia i amabilitat, a la rotonda de devora la Porciúncula, obra de l'escultor Jaume Mir, per iniciativa de la família Riu i l'ajuntament de Palma, amb l'associació d'hotelers.

- La possible construcció d'un polígon turístic, anunciada per l'ajuntament de Llucmajor, ha estat molt ben rebuda pel sector hotelier.

- El primer equip de la UD Arenal juga una altra vegada a III Divisió.

- El CD Espanya va guanyar el trofeu Ciutat de Llucmajor, jugat al camp municipal d'esports de s'Arenal.

- El CN Arenal celebrà el seu anual Dia de la Vela, que constituí un èxit tant de participació com d'emotivitat esportiva. ♦

OPTICA LLUCMAJOR

ESPECIAL ESTUDIANTES

Gafas Estudiante
(todo incluido)
11.500 ptas.
69,12 €

Además por sólo
4.000 ptas. más
24,04 €
cristales con tratamiento
antirreflejante.

CRISTALES MONOFOCAL BLANCOS
HASTA 4 ESF. Y TÓRICOS 2 A 4.

GRUPO **CECOP**
MÁS DE 500 OPTICAS A SU SERVIDIO

Plaça Espanya, 24 - Tel. i Fax: 971 66 17 17 - LLUCMAJOR

Llucmajor va acollir nins refugiats saharians

Quatre infants del desert han passat les vacances en pau al terme de Llucmajor

Coloma Julià

Enguany ha estat més necessari que mai acollir infants refugiats descendents de l'antic Sàhara Occidental, perquè el passat hivern les ajudes internacionals en forma d'aliments es varen reduïdes a causa del bloqueig de la negociació del conflicte saharià i els nins i nines han passat més fam que de costum.

Com hem dit en diverses ocasions aquests nins sofreixen els errors que la història ha marcat al seu territori, sofreixen les conseqüències d'un exili obligat a la hamada de Tindouf (Argèlia), envoltats d'un desert i d'un clima hostil, i esperen el referèndum per a l'autodeterminació del seu poble, que el Marroc impedeix i bloqueja.

És per això que institucions i bona part de la societat es lliura a ells i els manté fora del conflicte i fora dels 50 graus al sol del migdia.

En aquesta ocasió arribaren a Palma 91 nins i nines la matinada del dia 13 de juliol, i després d'identificar-los i netejar-los varen ser entregats a les respectives famílies de cada municipi acollidor: Alaró, Alcúdia, Andratx, Binissalem, Calvià, Llucmajor, Manacor, Palma, Pollença i Santa Margalida, a més d'altres municipis de Menorca.

A Llucmajor varen ser rebuts a l'Ajuntament pel tinent batle Joan Jaume i pel regidor de Benestar Social, Guillem Salvà, i després d'unes paraules de benvinguda varen ser obsequiats amb un refrigeri i llavors partiren amb les seves respectives famílies: na Nueitu Sid, amb n'Antoni Artigues i na

Els nins saharians, amb les famílies acollidores, el tinent batle Joan Jaume i el regidor de Benestar Social Guillem Salvà, a la Sala d'Actes de l'Ajuntament, el dia 13 de juliol

Francisca Barceló; n'Omar Lehibib, amb en Lluc Carbonell i n'Esperança Tomàs; en Mohamed-Salem Hamma, amb en Julià Mascaró i na Maria Coloma Barceló; i na Coria Zein, amb en Miquel Torrens i na Maria Soriano.

El dia 14 de juliol es va celebrar la festa de benvinguda a "Ses Voltes" de Palma, amb jocs infantils tradicionals, ball de bot, actuació del grup musical *Caliu*, castell d'aire...

El mateix dia s'havia realitzat una marxa reivindicativa, presidida pels nins i nines i les famílies acollidores, fins a la delegació del Govern amb el lema "Sàhara, per un referèndum lliure

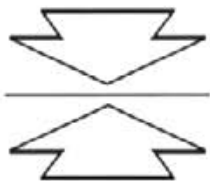
i democràtic" perquè aquests nins i les seves famílies refugiades a Tindouf volen la celebració d'un referèndum per l'autodeterminació del Sàhara i no la "tercera" via, l'autonomia que els ofereix Marroc.

I el dia 17 es posaren en marxa les revisions mèdiques. Una vegada més Metges del món, l'ONCE, la fundació Lluís Salvà, els dentistes i òptics solidaris prestaren els seus serveis a tots aquests nins i nines.

Als nins acollits a Llucmajor varen tenir la primera revisió al PAC del Camp Rodó i no se'ls va detectar cap malaltia important. Les altres interven-

**CENTRE RECONeixEMENT
MÈDIC - PSICOLÒGIC**

Antoni Isern Oliver

METGE OCULISTA

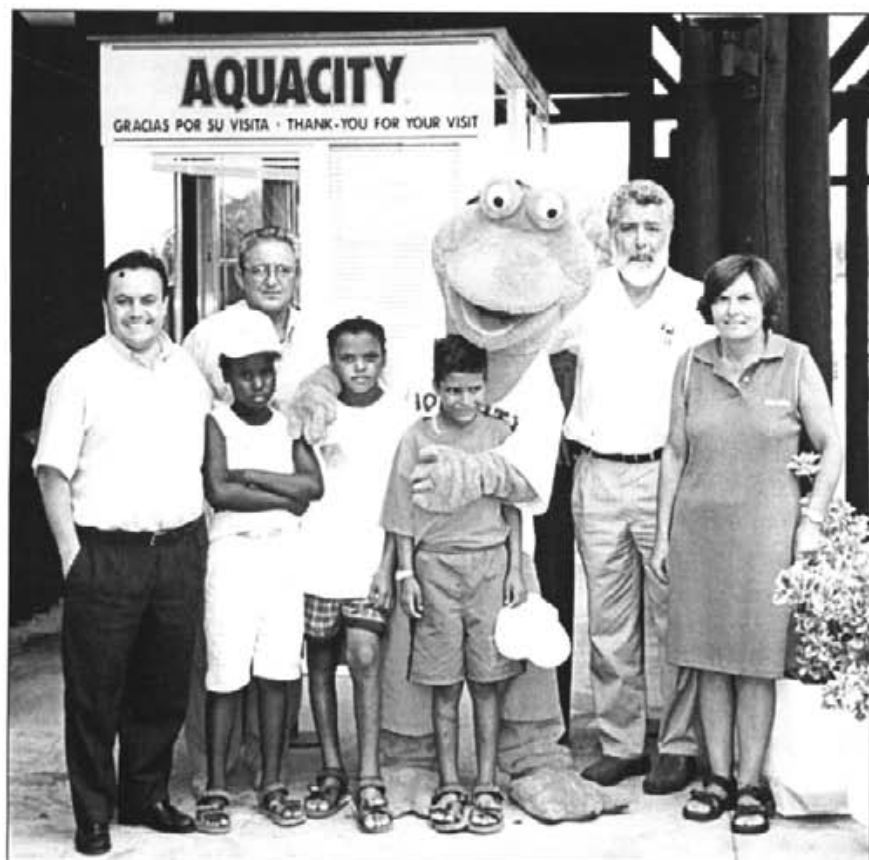
Dra. Núria Busquets

(EQUIP CLINICA JUANEDA)

**CERTIFICATS MÈDICS
PER AL PERMÍS DE
CONDUIR I D'ARMES**

OBERT ELS DILLUNS
de 17'30 a 20 hs.
C/ Antoni Garcias 1-A
Tel. 66 22 82 (Llucmajor)

CITA PREVIA
Tel. 66 22 82 - 28 94 58

Na Coria, n'Omar i en Mohamed-Salem a les instal·lacions d'Aquacity, amb el Sr. José Andrés Cano, supervisor de relacions públiques; el Sr. Ernesto Erkoreka, director d'Aquacity; en Guillem Salvà, regidor de Benestar Social de l'Ajuntament i na Coloma Julià, coordinadora dels nins acollits a Lluçmajor, el dia 17 d'agost

cions es realitzaren a Lluçmajor, al PAC o al CEM i com en altres ocasions hauríem de destacar els serveis desinteressats dels dentistes Dr. Francesc Mir i de la Dra. Maria José Verduras i de l'òptica Maria Magdalena Mulet.

Per altra banda s'haurien de destacar també els serveis dels monitors de natació de la piscina municipal: en Toni, en Xavi i na Mercè, la socorrista. Tots ells, juntament amb una bona part de la societat llucmajorera s'han solidaritzat amb aquests nins, amb tot l'encant i les dificultats que això implica.

Enguany no s'han detectat malalties d'importància com era el cas de na Safia Fadli, acollida per l'Ajuntament de Lluçmajor l'any passat. Na Safia va haver de quedar perquè feia sis anys que s'havia romput la mandíbula i com que no havia rebut tractament els ossos s'havien soldat de tal manera que la boca s'havia tancat progressivament i per això tenia moltes dificultats per menjar i beure.

La complicada operació realitzada a Son Dureta i coordinada pel Dr. Caubet va ser un èxit, gràcies al treball d'equip, a les moltes hores de dedicació altruista i a la generositat de l'hospital de Son Dureta per oferir les seves

SYP e CONSUM

Bateria de cuina òptica!

La bateria de la millor qualitat que podrà ser seva comprant a **SYP e CONSUM**

C/. Nicolau Taberner, 39 - Tels. 12 06 97 - 12 06 98

instal·lacions i el material quirúrgic.

Ara na Safia se'n tornarà amb la seva família, encara que més envant haurà de tornar perquè li hauran de fer alguna altra intervenció.

El 27 de juliol els nins i nines visitaren el Parlament Balear i foren rebuts per Maximilià Morales i Francisca Bennàsser, president i vicepresidenta del Parlament. M. Morales va dir als nins que s'havien de sentir orgullosos de ser saharis i que havien de lluitar per mantenir la seva cultura, i Francisca Bennàsser va fer referència a la seva nina acollida i a l'enriquiment d'aquesta experiència.

L'11 i el 12 d'agost assistiren a les festes patronals de Santa Cànida.

El 17 d'agost la direcció d'Aquacity, a través de l'Ajuntament, va convidar els nins i nines acollits a Lluçmajor a visitar el parc aquàtic i a viure la màgia que els produeix l'aigua als infants del desert.

El 18 d'agost tots els nins i nines reberen un passaport simbòlic en un acte lúdic i reivindicatiu organitzat per l'Associació d'amics del poble saharauí a la plaça de S'Escorxador. El passaport els acredita la seva identitat com a saharis i assegura que els seus descendents no tornaran a ser apàtrides i que en un futur proper tots viuran en un petit país que es diu Sàhara Occidental.

El 27 d'agost foren rebuts al Govern Balear pel president Francesc An-

Na Nueitu, n'Omar, en Mohame-Salem i na Safia Fadli, acollida per l'Ajuntament de Lluçmajor al programa Vacances en pau de l'any passat i operada de la mandíbula

tich, qui va encomanar-los la tasca d'ajudar els seus pares per enfrontar amb valentia i en pau el procés d'independència.

L'1 de setembre es va celebrar la festa de comiat a Santa Ponça i tots s'integraren a la festa de la Trobada de Geganers i Castellers, i posteriorment la consellera de Benestar Social, Fernanda Caro, els regidors de Benestar Social de Calvià i Andratx, la delegada del poble saharauí, Fatma Mohamed i la presidenta de l'Associació, Victòria Català, coincidiren en expressar mostres de gratitud a les famílies mallorquines i sobretot als fills d'aquestes famílies per haver acollit aquests infants

i haver hagut de compartir amb ells tantes coses.

Els nins i nines saharis ens feren exhibicions de patinatge i ballaren al ritme de les cançons de l'estiu i al ritme del desert, i tots poguérem observar una altra vegada que eren feliços, per haver conegut i estimat unes famílies amb les quals existiran uns lligams per a sempre i també eren feliços perquè el dia 6 es reuniran amb les seves pròpies famílies al camp de refugiats, envoltats d'un desert hostil, a l'espera del referèndum que els possibilitaria anar a veure el seu país i les seves platges que mai no han conegut. ♦

Muévete con Renault

Tres pilares muy importantes para que tu vida no se pare:

- Vehículo de Sustitución.
- Menú Amarillo sin cita previa.
- Servicio de Asistencia 24 horas.

Y muchos más servicios a tu disposición:

- Exposición: Vehículos Nuevos y Vehículos Ocasión.
- Servicio Post-Venta: con mecánica, electricidad y carrocería.
- Vehículos de demostración.
- Boutique Renault.

SERVICIOS RENAULT. Nos movemos para que no pares.

RENAULT

Agencia RENAULT

BARTOMEU JAUME NADAL, s.a.

Ronda Migjorn, 123 - Tel.: 971 66 01 40 / 971 66 01 41 - LLUCMAJOR

Tots a Menorca: a la recerca de noves cultures i grans aventures!

Catalina Mª Cerdà (Coordinadora)

Com ja és costum, i més quan arriba la calor, el grup Joves Bona Ventura, organitza un campament d'estiu per posar punt i final a totes les activitats que des de principi de curs realitzam tots els dissabtes amb gran acceptació. Com que el grup ja és una realitat consolidada i amb l'experiència de tres anys d'esplai, enguany decidírem sortir de l'illa.

El dia 30 de juliol sortírem de Cala Rajada, un grup format per 50 nins i 10 monitors destinació Menorca. Dins el vaixell tots estàvem molt nerviosos. Una setmana de campament! sense els pares, sense escola, ningú no sabia com prendria aquella aventura.

A Menorca ens instal·làrem al campament de Biniparratx. Allà, a part de patir molta de calor, realitzàrem tallers de pintar camisetes (que per cert, quedaren una xulada), férem polseres, els més petits s'engrescaren a fer estels... També realitzàrem ginkames (quasi tots passat per aigua degut a la calor), jocs esportius, pregàries, cantàrem moltes cançons, anàrem a dormir a la platja una nit de lluna plena (va ser fantàstic!) Ah, també anàrem d'excursió a Binibeca, a Cala Galdana. Al puig de Monte Toro, a nedar a Cala Fornells, a visitar la Naveta dels Tudons... tot això dins un ambient on predominaven les rialles i la diversió. Un campament, és una d'aquestes experiències

que et fan sentir viu i que no es poden explicar amb paraules, cal viure-les intensament.

El 5 d'agost, tots preparàvem la motxilla per tornar cap a Mallorca: el campament havia acabat. Ben segur que durant aquesta setmana, tots omplírem de bons records la nostra motxilla, i la guardàrem bé, perquè així, quan la destapem, ens sentirem vius i encetarem noves il·lusions que ens mantendran l'ànim per esperar impacients l'inici del curs que ve!

Tot això i molt més, ha estat possible gràcies al suport econòmic de l'Ajuntament de Llucmajor, al col·legi Sant Bonaventura per cedir-nos l'espai físic per realitzar les activitats durant

tot l'any, als Pares Franciscans, al suport dels pares i mares, a l'eficàcia i tasca constant de l'equip de monitors, i sobretot, a la il·lusió que ens transmeten els nins i nines que són els protagonistes de la festa. A tots ells, moltes gràcies!

Ja per finalitzar, només em falta dir que en aquest campament s'ha produït una transformació en la qual tots hem estat gent dedicada a passar-nos-ho bé en companyia dels altres, i per tot allà on hem passat, tothom ens ha vist com una colla de bons amics amb un objectiu comú de seguir-ho essent durant molt de temps.

Ànim i endavant. Esperam veure'ns les cares ben aviat! ♦

Quatre mots

Xisco Llompart deixa l'"Espai Mallorca"

Catalina Font

Foto: C. Julià

- Quin temps has estat director de l'Espai Mallorca?

- Vaig accedir-hi el mes de juny del 2000 i he ostentat aquest càrrec fins aquest mes de setembre. Vaig ser el continuador, durant un any i un poc més, de la tasca que va començar en Sebastià Alzamora.

- Quines activitats destacades d'aquesta estada a l'Espai Mallorca?

- Vaig procurar seguir la línia que havia iniciat n'Alzamora, tot i posant-hi allò que considerava propi meu. Hem fet presentacions, cicles de conferències, concerts mensuals per fomentar la presència de la música i hem dedicat un mes al tema de l'ecologia a les Illes. També hem obert relacions amb altres espais culturals i hem fet exposicions organitzades per nosaltres i d'altres en col·laboració amb altres organismes de les Illes.

- Per què has deixat la direcció de l'Espai Mallorca?

- S'han juntat una sèrie de circumstàncies que han fet que em decidís a deixar-ho, tot i que quan vaig començar a dirigir aquesta entitat ja ho vaig fer pensant que era una cosa provisional, només per uns anys. Un dels motius principals ha estat que he decidit tornar a Mallorca, després de set anys de viure a Barcelona (cinc estudiant i altres dos treballant) ja estava una mica cansat i a més tenc la intenció de dedicar-me a allò que sempre m'ha entusiasmat que és la pintura (a Barcelona hi vaig anar a estudiar Belles Arts). Per tant, tornar a ca meua i recuperar la meua tasca personal i artística són els dos motius principals que m'han impulsat a fer aquesta passa.

- Estàs content de la feina que hi has fet?

- En general, sí. He procurat, com he dit abans, seguir la línia de l'anterior director i la persona que em seguirà també ho farà així, però a més a més, és bo que aquest càrrec canviï de mans perquè cadascú hi aporta allò de més personal i

sempre sorgeixen projectes nous i més creatius. No obstant això, estic una mica descontent perquè no he pogut veure realitzats tots els projectes que m'havia proposat dur a terme, en molts casos per manca de suport tant institucional com del sector privat. L'Espai Mallorca necessita fomentar tots els valors culturals del nostre poble, inclosos alguns que s'han divulgat poc o gens, com l'artesanía o la gastronomia.

N.I.F. B 07814650

FONTANERIA LLUCMAJOR S.L.

Instal·ladora Autoritzada núm. 375

**Instal·lacions sanitàries - Calefacció
Piscines - Aire condicionat**

*Amb calefacció i aigua
calenta sanitària*

*Si teniu qualche problema
críeu-nos.*

Estam al vostre servei

C/. Ciutat, 14 - Tels.: 66 00 53 - 659/17 05 70
Llucmajor

Col·lecció:

Tardor - Hivern 2001

Pl. Espanya, 39 - Telf. 12 10 00 - 07620 LLUCMAJOR (Mallorca) -

2001, una odissea revetlera

Biel Vich
Fotos: C. Julià

Dimarts d'espíritual (arrencada de cavall)

Les actuacions musicals programades per a la celebració de les festes de Santa Cànida d'enguany es van iniciar el passat dimarts 7 d'agost, amb uns convidats d'excepció. Ens referim al *Golden Gate Quartet*, un dels conjunts més importants del panorama de l'espíritual contemporani, que va atreure una generació d'amants de la música negra de tota l'illa. Els quatre de *San Francisco*, van triar Llucmajor en la seva única actuació a Mallorca, prestigi amb la seva arribada l'escenari de plaça i donant-li un nivell internacional absolutament inèdit.

Aquests quatre excepcionals vocalistes ens van passejar pels viaranyes del millor espíritual interpretant amb mestria alguns dels estàndards més coneguts del gènere. A més i amb la intenció d'augmentar el *feeling* amb el públic el *Golden Gate Quartet*, es va atrevir a fer versions espíritual d'alguns clàssics d'altres gèneres de la música negra: jazz vocal, blues, soul... com per exemple el conegudíssim *sitting on the dog of the bay* d'Otis. I si això no bastava per encalentrir l'auditori, en cap moment van cessar de demanar als presents que acompanyessin a base de mambelletes els temps més moguts de cada un dels seus temes. En general es pot dir que el públic llucmajorer va respondre satisfactòriament, si bé no amb l'entusiasme que semblaven exigir els cantants des de l'escenari. I és que, ho hem de reconèixer, animar un concert d'aquestes característiques davant d'un

Golden Gate Quartet

públic no entès és un repte a l'abast de molts pocs artistes. Evidentment la Plaça Espanya no semblava un temple evangelista en plena funció religiosa, però la gent s'ho va passar bé i va sentir la força i el ritme de la música *afro-americana*. Tot un encert per part dels programadors culturals de l'ajuntament.

Dijous entre pop i melòdic (això s'atura)

El programa d'enguany de les festes de Santa Cànida va sorprendre els amants de la música en situar el concert de cartell més potent en bon dijous i no pas el divendres o el dissabte, com la tradició i la lògica més elemental semblaven dictar. Aquesta, en principi inexplicable, decisió va generar una mala fi de comentaris, rumors i xafareries, que a partir d'aquell moment ja no abandonarien les berbenes patronals. La rumorologia popular justificava el canvi de data per la por que tenia l'organització que el concert d'Alejan-

dro Sanz de dissabte a Palma deixés la plaça absolutament buida. Davant d'aquesta alternativa i vist que ambdós concerts es dirigien cap a un mateix tipus de públic, els responsables municipals, incapaços d'oferir quelcom capaç d'eclipsar el tal Sanz, haurien optat irremeiablement per canviar de data. Suposam que les festes es programen amb molta antelació i que aquest rumor no té cap fonament.

Amb *Sergio Dalma i Tam Tam Go!*, el cartell no podia ser més comercial, i val a dir que en els primers anys de la darrera dècada del segle passat hauria arrossegat una multitud cap a la vila. Però el pas del temps passa factura a tothom, i res ja no és el que era, tal com van tenir l'oportunitat de comprovar els qui seguirem aquestes actuacions.

Josep Capdevila, artísticament conegut com Sergio Dalma, representa la darrera (i probablement l'última) fornada de cantans melòdics, dins la tradició de l'anomenada cançó espanyola (forjats, la major part d'ells, a partir de

15

expert

ELÈCTRICA

Calafat

Sens dubte te convencerà

**INSTAL·LACIONS - SERVEI TÈCNIC - ELECTRODOMÈSTICS
OBJECTES DE REGAL - CLUB DE VIDEO**

C/. Sa Fira, 3 - Tel. 66 19 01 (Llucmajor)

C/. Nou, 85 - Tel. 65 28 36 (Campos)

la seva participació en els concursos d'Eurovisió). Hereu de Raphael, Francisco o Julio Iglesias, Sergio Dalma podria ser definit com "el darrer dels melòdics", darrer graó en l'evolució d'un gènere condemnat a l'extinció per l'auge imparable de la cançó llatina (Ricky Martin, Enrique Iglesias, Paulina Rubio, etc). Si ens hi fixem bé l'art de Sergio Dalma encaixa perfectament dins els paràmetres estandarditzats dels anomenats *cantants melòdics*: atractiu físic, simpatia, melodies aferradisses, romanticisme d'anar per casa, lletres que rondinen entorn a una visió estereotipada i tòpica de l'amor, capacitat per repetir-nos cent vegades el mateix en cent cançons diferents... Fórmules altre temps efectives, però que avui fan aigües per totes bandes.

A l'hora prevista Dalma no apareix a l'escenari. Ni a l'hora prevista ni com és costum mitja hora més tard. El concert sembla retardar-se indefinidament i de nou es disparen els rumors. *Radio calle* propaga de pinte en ample tot tipus d'històries entre la realitat i la ficció, que es completen i s'omplen d'anècdotes i detalls morboses així com es difonen. Hom sent com un públic impacient comenta que Dalma ha arribat a Lluçmajor en un estat lamentable i es nega a cantar (els capricis de les estrelles). No són pocs els que asseguren que pateix una depressió de cavall que arrossega des que la seva dona el va abandonar. Altres versions parlen d'un sobtat atac de migranya, el qual fa impossible l'actuació. També hi ha qui assegura que Dalma està absolutament afònic. Es xerra de tenses negociacions entre bastidors, amb participació de regidors, managers i el

propi Dalma a fi de salvar el concert; tampoc és difícil trobar testimonis oculars que afirmen haver vist com un empleat municipal entrava a la farmàcia de guàrdia per comprar aspirines o gelocatils (tantes boques, tantes versions); tothom parla, però res es confirma.

Finalment el presumpte depressiu/afònic, surt a l'escenari amb el seu posat de sempre, això sí, un poc més apagat que de costum i amb gairebé dues hores de retard. La llarga espera es deixa sentir i el públic es mostra absolutament fred. Els rumors no s'acaben: certs "entesos" asseguren que Dalma està executant un *play-back* en tota regla (hipòtesi més que dubtosa). La cosa no està molt clara i genera tot tipus de discussions. Dalma, convertit en naufrag musical, apela al suposat fervor i animació del públic de Gran Canària (comparació més odiosa que mai) per encalenticir la cosa. Finalment sona el *bailar pegados* i les fans desporten. El concert acaba amb un sorollós esclat d'entusiasme i tothom sembla quedar satisfet. Dalma ha salvat les naus.

Són molts els qui no concedeixen a *Tam Tam Go!* ni el benefici del dubte. La plaça queda mig buida per escoltar el concert d'aquesta veterana formació extremenya. Formats en l'escola del pop espanyol dels 80, el grup dels germans Campillo arribava a Lluçmajor per presentar el seu sisè disc: *Miscelania*, que recull noves versions dels seus temes més emblemàtics. Així doncs, i com era d'esperar el conjunt va fer un concert de repàs a la seva llarga i erràtica trajectòria musical. Començant amb una línia molt propera a la de

Duncan Dhu, Los Secretos o Danza Invisible, els Campillo evolucionaren a principis dels 90, i a remolc de l'èxit dels Celtas Cortos, cap a un intent de pop-rock adult, amb lletres més profundes i cert compromís social (el tema *espaldas mojadas* n'és la mostra més significativa). Després de cinc anys de silenci van reaparèixer el 1999 amb un nou àlbum que els va situar altra vegada en el camí de la popularitat. El retorn d'aquesta banda va ser una passa enrera cap al pop juvenil, millor dit, infantil, amb una obra petada de rimes fàcils i graciets carrinclones que esdevé el summum de la cursileria (tal com exemplifica el seu gran èxit *atrados en la red*). Quant al concert aquest cronista no va poder deixar de sentir vergonya aliena veient com els Campillo, superada la quarantena (d'anys) i amb una alopècia galopant segueixen interpretant cançons absurdes destinades a un públic infantil. Patètic.

Dissabte sense rock (arribada d'ase).

IX revetlla alternativa al Passeig

Si ens hem d'atendre exclusivament el text del programa oficial de festes, dissabte, revetlla de Santa Cànida, va ser una *nit sense rock*. I és que l'única banda de rock contractada (i anunciada al programa) per l'ajuntament amb la finalitat d'amenitzar aquesta nit tan especial, *Antònia Font* finalment no va tocar. Continua doncs la maledicció de l'anomenat *rock català* a Lluçmajor. I és que fa anys que per santa Cànida no es sent ni una sola formació de pop-rock que s'expressi en la nostra llengua. Deu ser cosa dels dimonis boiets o de les ànimes dels *xamans gonelles* que vaguen per aquestes contrades sense poder descansar en pau des del 1349.

L'actuació d'Antònia Font havia despertat una gran expectació per diverses raons. En primer lloc la gent tenia ganes d'escoltar en directe els temes del seu nou treball *A Rússia*. En segon lloc, els seus concerts són dels més animats i entretinguts que puguem trobar a Mallorca actualment. I a més, com dèiem abans, des dels llunyans temps de Tomeu Penya que no es sentia cantar en la nostra llengua a la berbera de plaça. Per tant la decepció provocada per la seva volatilització va ser majúscula. El rumor de la no-actuació es començava a difondre devers les deu del vespre i damunt la mitjanit una de les cantants dels grups berbeners, eri-

EURO - IDIOMAS

Lluçmajor

*Aprenen idiomes amb grups molt
petits amb professors amb experiència
nadius i llicenciats*

Acadèmia d'Idiomes
Carrer Rei Jaume II, 48 • Lluçmajor • Tel. 66 11 33

gida en improvisada portaveu municipal confirmava la notícia. La cantant recordava al respectable que *raons alienes a la voluntat de l'organització feien impossible l'actuació d'Antònia Font*. La sorprenent portaveu atribuïa la *espantà* a problemes interns de la banda, i en un seguit de frases confuses, de difícil interpretació semblava també suggerir una mena d'incompatibilitat entre el grup i els tècnics de so. Tal era el misteri que un cop més l'imaginari popular va començar a dibuixar diverses línies argumentals per explicar els fets. Reproduïm doncs els principals rumors, donat que ni grup ni organització sortiren en cap moment del seu sepulcral silenci:

1. L'equip de so aportat per *Trui* no està a l'alçada dels *Antònia Font*. No volen tocar perquè la manca de potència i la baixa qualitat del so els desprestigiaria (es diu que l'equip de so de *La Abeja...* és més potent).

2. Les condicions tècniques per a realitzar el concert pactades amb l'ajuntament no s'han acomplert i això genera les protestes del grup. Tot plegat genera una forta discussió entre el grup i els responsables de l'àrea de cultura. Després de la batalla els *Antònia Font* agafen els atapins i no se'ls torna a veure.

3. Les condicions tècniques per a realitzar el concert pactades amb *Trui* (recordem que *Antònia Font* és una de les bandes estrella de *Mallorca So* el competidor natural de *Trui*) no s'han acomplert i això genera les protestes del grup. Els *Antònia Font*, vist el mal rotlló, acusen als tècnics de *Trui* de putejar-los premeditadament i de voler boicotejar el seu concert. Vista la falta de confiança els tècnics es neguen a desenvolupar la seva tasca.

4. El concert és inviable perquè a l'equip de so li falta una entrada i no es poden connectar tots els instruments. No hi ha temps per introduir les modificacions necessàries i *Antònia Font* no veu possible eliminar un instrument i fer un concert decent.

La qüestió és que no hi va haver nit de rock i que aquest torna a ser un nou episodi en la llarga sèrie de desafortunats incidents que eclipsen en els darrers temps les propostes musicals de l'ajuntament, davant dels quals, un ja no sap francament que dir (només recordar els accidentats dos darrers *llucmarocks*). Com dèiem en aquesta mateixa revista fa uns mesos *tots ens hauríem de demanar que passaria a un país civilitzat si succeís una cosa així*. Ens sembla que si no es pren aviat alguna mesura al respecte *s'ase s'haurà mort de rialles*. *Llucmajor* no es pot

Tam Tam Go!

permetre seguir fent el ridícul d'aquesta manera.

Així doncs i pel que fa a dissabte, l'autèntic concert de santa Càndida es va celebrar dins el marc de la *revetlla alternativa* organitzada pels components del conjunt *La abeja Maya...* i que enguany arribava a la seva novena edició. Nascuda com un toc d'atenció a l'absència d'una oferta musical per als joves per part de la institució municipal, recuperà enguany el seu caràcter més genuí a causa dels esperpèntics esdeveniments de plaça. *La abeja Maya...* acompanyats pel grup convidat, enguany *Menage*, van actuar al Passeig. Un cop més els quatre arplegats de sempre, sense cap tipus de finançament i amb uns mitjans paupèrrims demostraren que posant un mínim d'entusiasme en el que fan són capaços d'organitzar un event que deixa en evidència a institucions públiques i grans empreses del món de l'espectacle.

Menage s'estrenava al cantó i ho va

fer actuant davant un reduït nombre d'espectadors. Tot i aquest handicap ho van posar tot sobre l'escenari arrabassant els aplaudiments dels seus fans. Un grup com aquest es mereixia més atenció (res a veure amb alguns dels concerts apoteòsics d'aquest grup que aquest cronista ha presenciats). A poc a poc i a mesura que els rumors sobre l'*affaire Antònia Font* es divulgava la presència de públic al cantó s'incrementava. L'humorista *Annibal Smith* va sortir a presentar *La Abeja...* pronunciant un monòleg força divertit on ironitzava sobre les peculiars berbenes de *Llucmajor* i aprofitava per recordar les instruccions bàsiques per sobreviure a un concert d'aquesta formació. *La Abeja...* va seguir amb la seva línia habitual, aprofitant l'avinentsa per presentar el seu *CD-demo maxi single* per a la discogràfica (¿?) *Golden Rain Productions*. Els fans van poder adquirir aquest *CD-single* pel módic preu de 300 pessetes. Certament el millor de les festes. No era difícil! ♦

Funeraria Mare de Deu de Lluc, s.l.

A. SASTRE C/ Revolta, 11. - Tel. 62 01 46 (Santa Maria)

Amb la finalitat de poder prestar els serveis funeraris sense necessitat que la família s'hagui de molestar per ser ben atesa, tant a Palma com a *Llucmajor*, posam a la vostra disposició el telèfon de servei permanent: 971 62 01 46, i a *Llucmajor* vos informaran al C/. Ciutat, 127-1r, Tel.: 971 66 18 62

Quaderns de Fum Major

L'affaire Antònia (i altres retalls d'estiu)

Miquel Cardell

Ara fa dos mesos justs, aquesta secció posava punt demanant-se si enguany l'Ajuntament continuaria discriminant al programa de revetles estivals les bandes de roc d'expressió catalana.

Després es va fer públic el programa de Santa Cànida i vaig començar a redactar mentalment una felicitació o reconeixement per la inclusió dels Antònia Font al menú de la revetla del dissabte. Havia de fer esment a la resposta, finalment, positiva a les peticions que un sector del jovent local ha adreçat a la Sala, al fet de tractar-se d'una banda que va per amunt, que els crítics reconeixen i el públic segueix, que ocupa portades a les revistes especialitzades, i que té diferents llaços que la relacionen de ben aprop amb la vila, i encara als aspectes de normalitat que aquesta presència hauria aportat a la revetla.

Per allò de no cercar sempre els aspectes criticables, estava disposat a no aturar-me a un significatiu repàs estadístic de la presència del català al programa de les hipertròfiques festes d'enguany: ben residual i poc bilingüe si la comparem a les hores d'actuació de cantants i grups quarantaprimals, cures funcions revisteres i els inevitables conjunts de repertori que semblen no poder faltar a la cosa revetlera. (Però segur que el gran biliguator arenaler no farà sentir les seves protestes).

Fins que va arribar l'hora de la veritat i va passar el que va passar. Que va ser, si hem de fer cas al comunicat més o menys oficial que, amb la dignitat i la vergonya torera que els caracteritza, els responsables de l'esdeveniment varen fer llegir a l'assalariada cantant enloc de donar la cara, que AF no actuarà per problemes interns del grup i totalment *ajens* (sic) als organitzadors.

Clar que la versió de la banda és una altra ben diferent, tal com me l'explicaren aquell mateix vespre: No tocam perquè a l'hora de provar el so, ha resultat que l'equip no té la potència, la qualitat ni les especificacions que necessitem per fer la nostra feina, i el nostre tècnic ha dit que no hi ha res a fer.

Aquests es pot dir que són els fets essencials de la batalla.

Aquests i la decepció, per dir-ho dolçament, dels molts seguidors que els AF tenen a la vila (*això només passa a aquest poble de merda!* em deien dues quinzanyeres indignades, i la història sembla donar-los massa raó), i la bona (o tremendament gràfica i realista) imatge del poble que tot plegat projecta.

Després de més de quinze anys de fer feina en temes d'aquests, la meua experiència em diu que el normal és

que en la seva promoció, i als contractes, els grups musicals, com les companyies de teatre, hi incloguin un capítol de requeriments tècnics mínims. Si aquests no és donen, qui incompleix el contracte no són precisament els músics.

No sé si això és el que va passar. Si no ho és, i el comunicat oficial no mentia, és de suposar que ara per ara ja hi deu haver la corresponent denúncia contra la banda per incompliment de contracte i el jutge parlarà. Si ho és, no els haurem escoltat, però els haurem de pagar. En tot cas, el que sí que va quedar ben clar aquell vespre és que l'equip d'amplificació era una cafetera de pessima categoria, absolutament impresentable, que no podia anar ni amb rodes. Sonava a pestes esquerdes. Allò no era música, era renou indistingible que ni les remenades de cul de les mulates i els mulats dissimulaven. I em sembla ben normal que uns músics que al cap i a la fi són uns professionals i uns artistes defensin les seves cançons, la seva imatge i la seva obra i es neguin a actuar en unes condicions impossibles. De la mateixa manera que em consta que els AF no van de capriciosos Rolling Stones ni exigeixen tovalloles de seda i res més que unes condicions dignes i suficients que a Lluçmajor (i només a Lluçmajor durant un estiu en el qual deuen haver fet una vintena llarga de bolos a Mallorca i altres tans per terres catalanes) no tro-

SEMAR

Industries Semar, s.a

C/. Tomàs Musseral, 6 - 8
Tel. 66 01 57 - Fax: 66 29 01 (LLUCMAJOR)

DISTRIBUCIONES

La Sirena, s.a.

- Embotits
- Cuixols
- Formatges

Avda. Carles V, s/n Tel. 66 23 11 (Lluçmajor)

baren.

Anotem després el contrast entre l'equip amplificador dels trons i el que, a la mateixa plaça, s'havia posat dos dies abans al servei d'artistes amb prou menys categoria, però amb tot el suport de la promoció del més curre negocí de la música i la cosa rosa espanyoles. I encara demanem-nos perquè es fa una vetlada quarantapincipalera de cap a peus i el roc català es mescla, com ous i caragols, amb resignats de la revetlla i tristos tòpics tropicalistes dignes d'un programa de José Luis Moreno.

Bé, aquests és el gènere que despatxen, des de la casa de la vila els qui ens governen, amb el permís de molts i segons un pacte misteriós. Llavors, pels bars de la plaça, corrien històries com aquella d'un regidor que, davant el perill que no sé quina vaga de conductors d'avió no deixàs arribar un flamenco a les revetles de S'Arenal, va pujar a l'escenari per assegurar que l'ajuntament es plantejava si dur-lo en avió privat. Una història improbable, caricaturesca i mala de creure, sí... Però perquè tots els presents la donaren per bona?

En fi, això ha passat l'agost de la multiplicació de les Festes de Santa Cànida, que segurament s'hauria de recordar com l'estiu que va cantar a la vila el que queda d'un dels més històrics grups de gospel.

Sembla que el boom festiu ha tengut bona acollida, i és mal de fer criticar que es facin coses per animar les festes i la vida del poble, però volem dir que, amb l'enorme dèficit d'infraestructures i polítiques culturals que tenim, aquestes són les veritables prioritats...o, al manco, que no hi ha mesures i polítiques molt més urgents?

M'ho deia un amic que acabava d'ésser al nou teatre municipal arta-

nenc (i només els hem pogut copiar els cavallets?): Cada vegada que vaig a un poble o altre sent una gran enveja de les infraestructures que tenen i com les usen... i una certa vergonya com a llucmajorer.

Parlant de vergonyes, el fotògraf llucmajorer Antoni Catany ha estat enguany guardonat amb el Premi Nacional d'Arts Plàstiques de la Generalitat de Catalunya. Un important premi que reconeix tota la seva trajectòria artística en base a l'exposició antològica que fa poc va mostrar-se al Museu Nacional de Catalunya. De moment, per aquí ni ase ni bèstia. Cosa que també reconeix tot un concepte, una manera de fer i una sensibilitat, la dels nostres municipis.

Certament, aquest començament de setembre m'han arribat remors de que, ara, millor tard que mai, el podrien proposar per una espigolera. Només esperar que, si és així, no el tractin, a ell i la seva feina, com si fos un membre d'AF.

Amb aquestes, l'agost vacacional, feixuc i paralitzador ha donat la benvinguda a setembre amb una d'aquestes tempestes breus però escandaloses que ens ha alleujat les basques i ha tornat a negar carrers (inclòs el que s'inaugurava aquest estiu) i cases, i demostrant els perills d'asfaltar damunt l'asfaltat i no tenir un sistema de pluvials així com toca. Algun dia s'haurà d'escriure un resum de les tècniques d'autodefensa que apliquen els escalivats vilatans... com a aquell súper de les Rondes, que, quan va d'aigua, aparquen davant les portes de l'establiment tota la seva flota de vehicles ocupant un carril, perquè així fan desviar els cotxes i s'estalvien les esquitxades que els xopen i neguen fins a l'aiguavés de

darrera...

Deixant de banda aquests habituals glops fecals, l'inici de setembre marca el retorn a la vila des de la distància vacacional, que ens dona una altra perspectiva de l'actualitat local, que passa per seguir-la segons la mostren els diaris.

Així hem sabut que la Sala Contenciosa del Tribunal Superior de Justícia ha adreçat durs retrets a l'Ajuntament per incomplir i no fer res per adequar-se a les exigències de la legislació de prevenció de riscos laborals, en una sentència per la qual haurà d'indemnitzar amb tres milions de pessetes un jardiner municipal que va caure de nou metres d'altura quan esmotxava arbres a S'Arenal sense les corresponents subjeccions. Uns fets que varen succeir l'any olímpic de 1992. Treis els comptes de qui comandava i sabreu a qui podeu anar a demanar responsabilitats.

Clar que això no vol dir que els empleats públics llucmajorers s'hagin de queixar de tots els aspectes de la seva situació laboral, ja que un informe del Tribunal de Comptes treu el nostre Ajuntament entre els qui, als convenis corresponents, estableixen períodes vacacionals superiors als 30 dies naturals per any que fixa la normativa corresponent. Cosa que deu estar socialment molt bé, si té com a contrapartida i resultat una dedicació exemplar als seus deures dels nostres ben descansats funcionaris. O ni l'hi té?

Clar que, enguany, sembla que algun funcionari no ho ha tengut bé a l'hora de partir de vacances, ja que estava superat per la feina de tramitar la pluja de demandes de llicència per construir que han arribat a la Sala fent carreres per tal d'esquivar la famosa moratòria. Cosa que, en versió dels qui trobam que tant de ciment fa més que oi, passa per la paraula boicot. ➔

19

CLÀSSICS • NOVETATS • IMPORTACIÓ

Teixits Llevant

Atenció Especial als Llucmajorers

Plaça Barcelona, 2 (zona Es Fortí)

Tel.: 45 70 78 • PALMA

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS • CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

I, ja que parlem de diaris, mirau a la secció d'anuncis immobiliaris i tendreu una imatge de Maioris, Bahia Soul i la resta de la megàpolis transarenalera com una mica esgarriadora. Llavors mirau quina empresa domina a aquests anuncis i la cosa prendrà colors mig de cinema negre mig de Blade Runner. (Llucmajor-Plató podria ser el tema d'una futura exposició als "quadros" de Cas Coix, que enguany ens han mostrat -Mallorca plató- cartells promocionals de pel·lícules filmades a una Mallorca que en bona, o mala, mesura ja no existeix... Com ens recorden algunes fotografies que acompanyen el pregó de Festes de San Cristóbal a S'Arenal, mostrant a les clares la magnitud de la tragèdia que no arribam a aturar.

Tanta construcció no sembla redundar en millors serveis. Ho dic per dues notícies: la de la brutorada que membres del GOB i veïns han retirat de vorera de mar a Badia, i la del retard que Guàrdia civil i empresa d'ambulàncies s'atribueixen mútuament i que pot haver costat la vida a un home que va morir després de trobar-se malament mentre nedava prop del Club Nàutic Vell de S'Arenal.

Són informacions significatives, però no sé si tant com les que mostra un estudi del Consell sobre finançament municipal. Així sabem que l'Ajuntament de Llucmajor va fer l'any passat una inversió real de 39.963 pessetes per habitant, cosa que el posa cap a la meitat de la classificació entre tots els municipis mallorquins, i per davall la mitjana que és de 43.000. Però si en inversió no passam de la grisa mitjana, en deutes ocupam plaça de champions league, la cinquena de l'illa, ja que resulta que el deute municipal ens toca a 18.108 pessetes per persona, inclosos venerables jubilats i indefenses criatures (i supòs que després de deu anys de dretota ja no deuen gosar donar la culpa als rojos).

També estam classificats en places de dubtós honor al hit parade de salinització dels aqüífers: certament, és un mal estès a quasi tota la costa mallorquina, i per endins per endins que avança. El fet és que l'aqüífer que s'anomena Llucmajor-Campos ha arribat als 5.000 mil·ligrams de clorurs per litre, que vol dir vint vegades el límit màxim de potabilitat. Diuen els informes que bona part de la causa d'aquest cas l'hem d'anar a cercar a les explota-

cions agràries de Campos... però si seguim xuclant de les mateixes venes, ja sia per golf, urbanitzacions o exportar aigua beneïda, no farem més que afegir al salat... i sien quines sien les causes primeres, el mal ens arribarà a afectar a tots. I és una malura de mal arreglar, aquesta, per molt que l'empresa que va redactar les modificacions del PGOU actualment vigents ni es molestà (o molestà anau a saber qui, al capdavant qui paga i contracta mana) a tenir-ho en compte.

Acabant l'estiu ens han arribat dues notícies que podem mirar des d'un caire relativament positiu. Una és la possible conversió del fort d'Enderroc en un hotel rural de luxe de 25 habitacions, mentre la bateria Alfonso XIII seria la seu d'una fundació cultural. S'ha de dir que la cadena que se'n faria càrrec, Relais&Chateaux és una empresa seriosa, que sap usar en benefici propi el respecte al patrimoni històric i natural -una lliçó que per aquí encara no semblam tenir per mà- i que dirigiria les obres el president balear del club d'amics dels Castells. El batle ha fet repicar campanes davant el projecte, i la veritat és que no és una mala alternativa a la tristíssima situació actual d'unes instal·lacions que formen part de la història i l'anecdota de la vila, des dels molts compatriotes que hi va-

ren fer el servei a aquells històrics sabaters que, en temps de crisi podien guanyar un jornalet picant a Enderroc... Però haver-se de conformar amb això parla també d'un realisme escalivat que no deixa de somiar en unes institucions amb la capacitat i la voluntat de salvar fort i bateria fent-ne un centre públic.

Pública serà l'explotació de So N'Albertí com a cacera controlada i centre d'educació de futurs caçadors. Vist el panorama escopeter de l'illa, em sembla també un mal menor... Perquè em costa entendre que matar sia un esport, i em deman si enlloc de criar futurs caçadors ben educats no convindria més educar futurs aimadors de la naturalesa sense trons i sang.

Coses d'un estiu que s'acaba. També aquest estiu el Conseller d'Educació i Cultura Damià Pons, després de reunir-se amb el batle de Palma per establir consensos relatius a la normalització lingüística ha dit que el futur del català a Mallorca es juga sobretot a Palma, Calvià i Llucmajor, tot fent esment al disparat creixement demogràfic del nostre municipi. No és un tema per resoldre en quatre línies, i segur que en tornarem a parlar, però vos promet que el primer que em va venir al cap en llegir-ho va ser: idò si que estam ben arreglats. ♦

VIDEOMATIC IL·LUSIONS

Passeig Jaume III, 2 A (delante estatua Jaume III)

Tel.: 971 12 03 18 - 24 h.: 649 03 19 27

Horario:

Lunes, miércoles, jueves y domingo de 17 a 21 h.

Viernes y sábado de 10.30 a 13.30 h. y de 17 a 21 h.

Martes cerrado

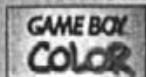

VIDEOCLUB 24 HORAS VHS - DVD - Videojuegos

Alquiler interior

Los mejores estrenos a los mejores precios

VIDEO JUEGOS Accesorios • Alquiler consolas • Venta juegos y consolas

SERVICIOS Telefonía fija • Internet TV • Banca electrónica • Seguros coches

ELECTRODOMÉSTICOS Especialistas en "Cine en casa"

HI-FI - TV - DVD - VHS

Accesorios

Ho diu el diari

Enderrocat

Maties Garcias

Les calors agostenques s'han refrescat amb la notícia que el fort d'Enderrocat es convertirà en hotel de luxe. Periodistes de fama (Matias Vallés) i comentaristes de prestigi (Cela Conde) s'hi han referit a les planes del DM del divendres de Santa Cànida. Tots els que n'han parlat s'han referit a l'estat ruïnós i a l'espòli que ha patit l'antiga bateria de costa des del moment que l'abandonaren els soldats. La solució de privatitzar-lo i convertir-lo en un establiment hotelier d'alta categoria ha estat salutada per tots els mitjans de comunicació i també pel batle de la vila. Tothom destaca la qualitat del projecte de restauració de l'edifici, que inclou la conversió d'un dels dos forts en hotel de cinc estrelles amb vint-i-cinc habitacions i la transformació del segon fort en un espai cultural. També s'ha elogiat la ubicació d'un restaurant de luxe i el compromís de reinstaurar flora i fauna autòctones a les trenta hectàrees de costa d'Enderrocat. "¿Demasiado bonito para ser verdad?", es demana Cela Conde.

Un altre espai que ha de canviar d'usos és la possessió de Son Albertí, que per obra i gràcia de M. A. Munar i la seva política de caça es convertirà en un gran vedat per a caçadors sense lloc on fer tronar l'escopeta. També tota la premsa ciutadana n'ha parlat, però, a més, l'UH de l'1 de setembre diu que un grup de caçadors ja tenien la finca llogada fins al febrer de l'any que ve per dos milions de pessetes. El problema és que el contracte era de paraula i ara no poden reclamar amb documents. L'oferta de Munar devia dur més papers i de més pes.

Sense deixar de parlar de patrimoni, però ara des d'un vessant més artístic, ens hem de referir a una notícia del 2 de juliol, quan Baltasar Coll de Balears que enllesteix el primer volum de les seves investigacions sobre l'estada de Gaudí a Mallorca i de l'obra que hi va fer: "Gaudí no va fer d'arquitecte a la Seu, no hi posà ni una pedra ni ciment, simplement en fou un decorador". La investigació del canonge llucmajorer fa setze anys que és en marxa, tot i que la malaltia i les operacions l'han tenguda aturada durant tres anys.

Qui conta la seva experiència amb la desgràcia que li canvià la vida és Margarita Picornell, la jove que fa 12 anys patí un accident de cotxe que en uns segons li canvià la vida: "mi piel -diu a la carta publicada a El Semanal el 15 de juliol- pasó de suave a cartón; en unos meses de agonía, mi cuerpo se llenó de injertos y queloides. Pero doy gracias por estar viva". I a partir d'aquesta dura experiència, proclama la necessitat de valorar les persones no pel físic, sinó per les qualitats humanes. Elles seran qui m'ajudin a sortir de casa amb un gran somriure, conclou la jove de 27 anys que ha refet la vida i que jo record dins l'aula amb gran força de voluntat de part seva per continuar com si res no hagués passat. ♦

FRANCO MÒJER
INSTAL·LACIONS ELÈCTRIQUES

Instal·lador autoritzat per la D.G.I.

Instal·lacions i reparacions Elèctriques

● Il·luminació	● Antenes
● Aire condicionat	● Megafonia
● Energia Solar	● Telefonía
● Porters automàtics	● Línies B.T.
● Reformes	● Manteniment

C/. Ramon Llull nº 33 - Lluçmajor 07620

Tel.: 971 660 918 - Fax: 971 660 281

Mòbil: 629 270 307

URGÈNCIES ATESES EN 24 H.

TALLERS MARINA
AGENT OFICIAL PEUGEOT

És més que un número

C/. MARINA, 104 - TEL. 66 05 21

EXPOSICIÓ I VENDA: C/. MARINA S/N. - LLUCMAJOR

De noms i de llocs (LXXXVII)

Es Pas de Vallgornera

Les cases d'Es Pas de Vallgornera

F. Jaume
J. Monserrat
A.M. Monserrat
F. Mut
Fotos: C. Julià

Per fer la recerca toponímica de **Es Pas de Vallgornera** hem tengut el gust de poder parlar amb la seva propietària, Antònia Salvà i Ginard, i els seus dos fills: Miquel Munar i Salvà i Jerònima Munar i Salvà, els quals, molt amablement, ens han donat tota la informació.

En l'entrevista hem posat dos mapes, el primer fan referència a abans de fer la urbanització i el segon correspon a la finca actual.

Què ens podríeu dir de la finca?

Es Pas de Vallgornera pertanyia al meu sogre, Miquel Munar, que l'heretà d'un conco capellà. Posteriorment la finca va passar al meu home, Antoni Munar i Salvà (en Toni des Pas), que va morir fa 10 anys.

Encara que tothom la coneix com **Es Pas**, la finca es denomina **Es Pas de Vallgornera** ja que per arribar-hi es passa per dins **Vallgornera**.

Antigament tenia la forma de ferradura, arribava a la mar. El meu sogre en va vendre un tros per fer la urbanització, precisament va vendre un tros de la banda dreta i el que pegava a la mar. Quan en Toni i jo ens casàrem anàrem a viure-hi. Teníem pores, ovelles, fèiem formatge... Hi estàrem pocs anys perquè foravila ja no anava gaire bé, aleshores en Toni va comprar una barca i es va posar a fer de pescador a s'Estanyol. Quan el meu sogre es va retirar posàrem un pagès, era el mateix que duia **Vallgornera**, que hi va estar fins que es va retirar. Hi ha sembrats ametllers, garrovers i figueres. A la garrixa trobam: mates, ullastres, romaní, estepes, aladern i alguna sivina.

Quins topònims trobam a Es Pas de Vallgornera?

Hi trobam: *Es Serral d'en Gustós de Prop*, *Es Serral d'en Gustós d'Enmig* o *Sa Garriga des Pas*, *Es Serral d'en Gustós de Baix*, *Sa Cova*. Quan feren l'hotel de la urbanització trobaren una cova de grans dimensions dins el llit del torrent. Pel poble es deia que, fins i tot, era més grossa que les coves

de Manacor. *Sa Creta*, *Sa Tanca de ses Oliveres*, *Sa Marina*. Hi teníem muls i egües de cria. *Sa Tanca* o *Es Comellar d'en Serra*, *Ses Rotes*, *Ses Rotes de Baix*, *Es Pas d'Enfora*, *Es Pas d'Enmig*, *Es Pas de Prop*. Actualment la finca compren la banda de l'esquerra de la ferradura i podem distingir dins *Es Pas d'Enfora*: *Es Garrigó des Revellar* i *Es Garrigó des Cocó Tapat*. En *Es Pas d'Enmig* hi ha: *Sa Casa* i *S'Hortet*. En *Es Pas de Prop* trobam: *Es Pinaró*, *Ses Cases*, *Es Garrigó de ses Cases*, *S'Hortal des Llorer*, *Sa Quintana*, *Es Figuerol de Moro* (amb alzines), *Sa Caseta Vella* i *S'Hortet*.

Quina és l'activitat actual de la finca?

Continuam l'explotació de la finca i intentam recuperar les races autòctones.

Miquel, sabem que ets un apassionat de tot allò que faci referència a la recuperació de races. Ens podries explicar un poc què fas?

Bé, a mi, juntament amb altres persones, ens agrada recuperar les races autòctones i conservar les seves parti-

Començarem la nostra feina a Mallorca però, ja l'any passat férem molta feina a Menorca, fent-hi presentacions als interessats en preservar el cavall, la vaca i l'ovella menorquina. És a dir, a poc a poc ens donam a conèixer. Una bona manera de fer-ho és anant a les fires dels pobles.

A Mallorca: el cavall mallorquí, l'ovella blanca, l'ovella roja, el ca mè, el ca de bou, el ca de bestiar, el ca rater i aviram. A Menorca: el cavall, la vaca i l'ovella menorquina. A Eivissa: el conill, l'ovella, la cabra i el ca eivissenc.

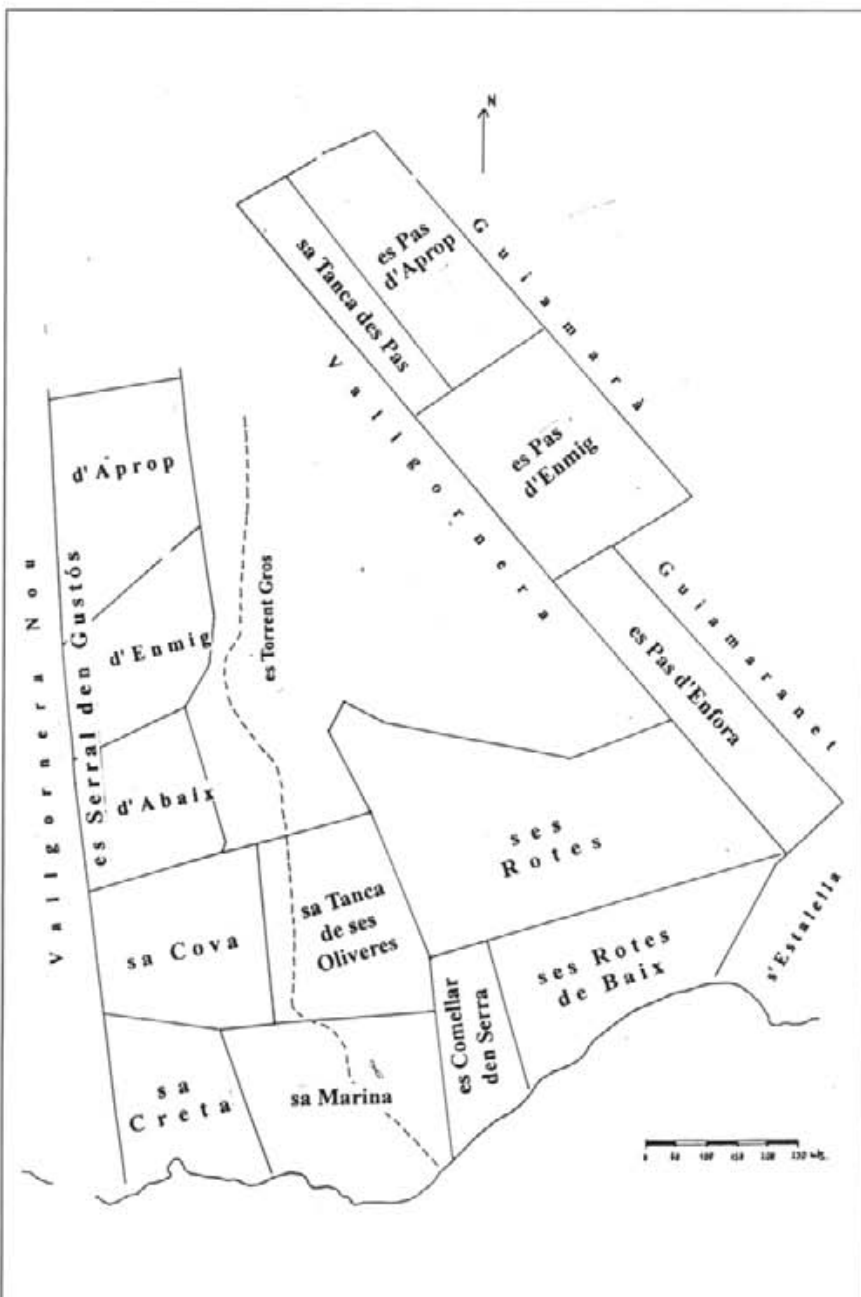
Quines diferències hi ha entre l'ovella blanca i la roja?

Les ovelles mallorquines són blanques o roges. Es va veure que l'ovella blanca patia tota una sèrie d'alteracions (orella, llana...), aleshores es creà l'Associació de Ramaders d'Ovella Mallorquina. L'ovella blanca és petita, molt vividora, molt forta. Aprofita molt l'ullastre, el fanàs, necessita molt poc per viure. És molt bona mare, molt gelosa del xotet. El xotet petit en dos mesos i mig ja està fet.

L'ovella roja (que està en perill d'extinció) és més grossa, molt lletera i molt poc botadora, és sofrida però sempre ha de tenir per espipellar. Segons he sentit contar, la història d'aquesta ovella és que un vaixell va naufragar a les costes de Llucmajor, entre el seu carregament duia ovelles que varen quedar a lloure per la marina i que es mesclaren amb la mallorquina donant l'ovella roja, característica del terme de Llucmajor. Actualment n'hi ha per Pollença i a altres bandes. A Llucmajor hi ha les guardes d'en Servera, la d'en Ferrer, la guarda de **Son Fosquet**, **Son Taixaquet**, **Albenyeta** i **Es Pas de Vallgornera**.

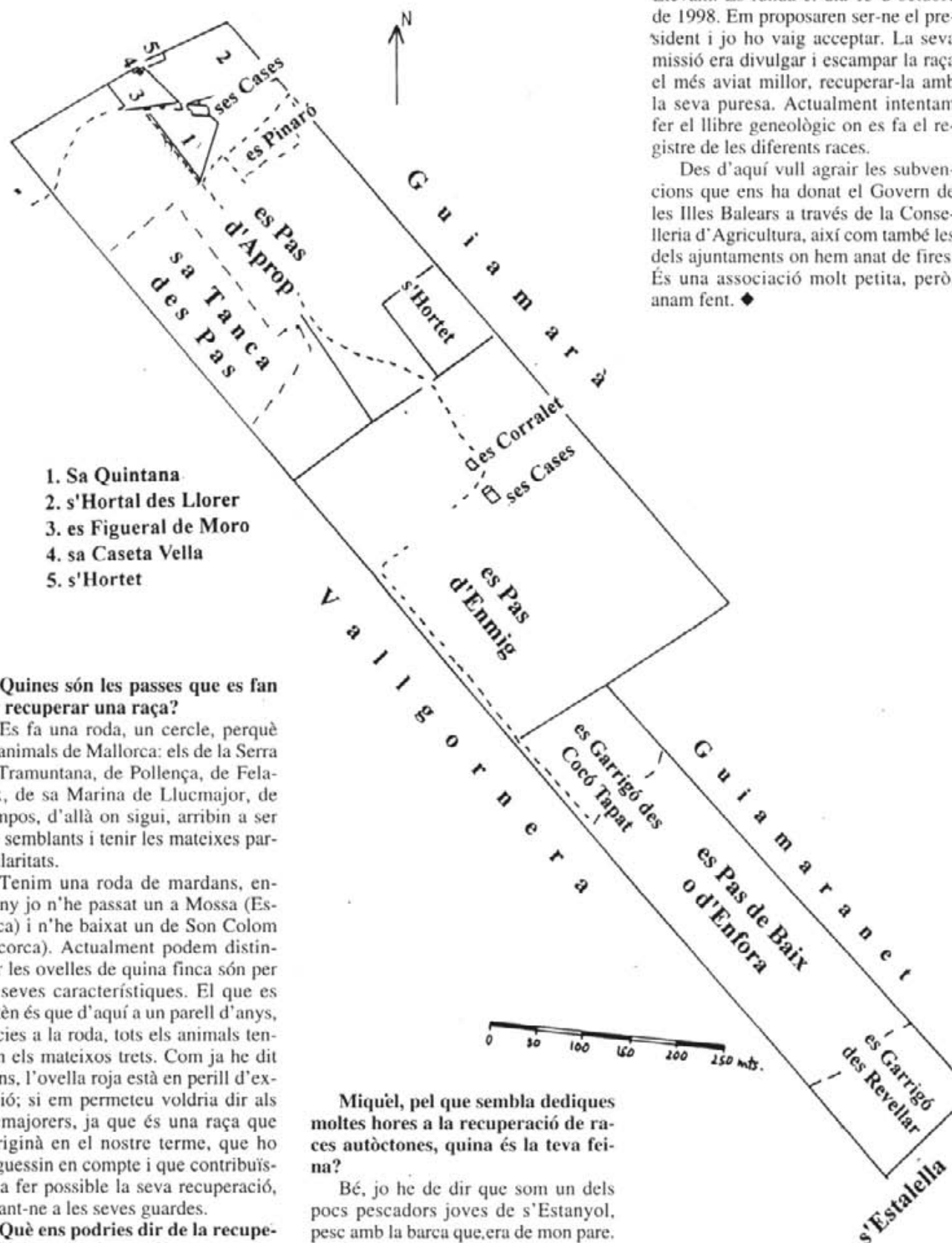

Antònia Salvà Ginard i els seus fill Miquel i Jerònia Munar Salvà

Llevant. Es fundà el dia 15 d'octubre de 1998. Em proposaren ser-ne el president i jo ho vaig acceptar. La seva missió era divulgar i escampar la raça el més aviat millor, recuperar-la amb la seva puresa. Actualment intentam fer el llibre geneològic on es fa el registre de les diferents races.

Des d'aquí vull agrair les subvencions que ens ha donat el Govern de les Illes Balears a través de la Conselleria d'Agricultura, així com també les dels ajuntaments on hem anat de fires. És una associació molt petita, però, anam fent. ♦

Quines són les passes que es fan per recuperar una raça?

Es fa una roda, un cercle, perquè els animals de Mallorca: els de la Serra de Tramuntana, de Pollença, de Felanitx, de sa Marina de Lluçmajor, de Campos, d'allà on sigui, arribin a ser tots semblants i tenir les mateixes particularitats.

Tenim una roda de mardans, enguany jo n'he passat un a Mossa (Escorca) i n'he baixat un de Son Colom (Escorca). Actualment podem distingir les ovelles de quina finca són per les seves característiques. El que es pretén és que d'aquí a un parell d'anys, gràcies a la roda, tots els animals tinguin els mateixos trets. Com ja he dit abans, l'ovella roja està en perill d'extinció; si em permeteu voldria dir als llucmajorers, ja que és una raça que s'originà en el nostre terme, que ho tenguessin en compte i que contribuïssin a fer possible la seva recuperació, posant-ne a les seves guardes.

Què ens podries dir de la recuperació de races de cans?

A Lluçmajor hi ha una sèrie de persones interessades en la recuperació del ca mè, del rateret, del ca de bestiar i del ca de bou, que és el darrer que s'ha recuperat. Fan bona feina i les recuperen.

Miquel, pel que sembla dediques moltes hores a la recuperació de races autòctones, quina és la teva feina?

Bé, jo he de dir que som un dels pocs pescadors joves de s'Estanyol, pesc amb la barca que era de mon pare. La recuperació de les races és una activitat a la qual hi dedico molt de temps.

Què és l'Associació de Ramaders de Cabra de Raça Mallorquina?

Aquesta associació està formada per un grup de gent de la Serra de Tramuntana i un altre grup de la Serra de

Temps passat

**Ignasi Barceló
Toni Monserrat**

La foto d'aquest mes és de l'any 30 o 31 i està feta a la platja de S'Arenal. La barraca de pi, els parasols, els barnussos i els banyadors de les dones ens evocuen un temps no molt llunyà però sí molt diferent.

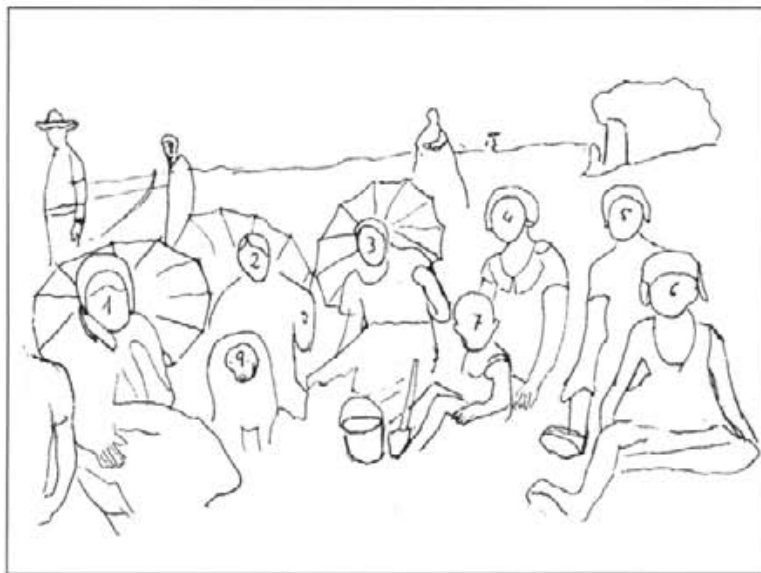
1.- Francesca Taberner Oliver (a. Carrasqueta, a. Seu, germana del pintor Mateu Taberner Oliver, a. Carrasquet)

2.- Aina Ginard. De Ca's fuster Ginard (a. Carro) tia de Francesca i Jaumeta Contestí (a. de ca's rellotger Peixet).

3.- Joana Maria Calafat (a. Fosqueta) es casà amb en Llorenç de Son Verí, tia d'Antoni Tomàs que treballa a la Banca March i de Francesca Vidal Puig (a. Pieres).

4.- Pereta Catany Taberner (a. Jaquetona) tia de Francesca, Antoni, Ignasi i Catalina Catany Ponsetí (a. Jaquetó).

5.- Magdalena Oliver (a. Seu, a. de Ca's Senyorito).

6.- Antònia Jaume Oliver. Filla de na Magdalena (5).

7.- Josep Jaume Oliver. Fill de na Magdalena (5).

8.- Na Myrka. Sa cussa de don Mateu "Carrasquet".

9.- Antoni Catany (a. Espirut). Pare de na Magdalena i n'Antònia, casades amb en Pau Tomàs (a. Bunyolí) i en Miquel Ros.

NOTA: Volem donar el nostre agraïment a totes aquelles persones que ens han

ajutat aportant informació referent a la foto i de manera especial a Magdalena Andreu (a. Saupeta), Catalina Sastre (a. Bovera), Pereta Catany (a. Jaquetona) i Bartomeu Verdera (a. Es Sastre Pou).

FE D'ERRADES: Segons ens han informat a la foto del passat mes de juliol on diu... Cerdà (a. es Porrerenc) hauria de dir Bartomeu Cirer. ♦

No ho oblid

No oblid que *Llucmajor de pinte en ample*, fa ja més de quinze anys, fou l'espai on es publicaren els meus primers textos. La secció que anomenàrem *Cap el suïcidi dels atàvics* havia de ser l'embrió de les *Edicions Atàviques*, experiència que aplegà alguns inquiets joves de Llucmajor en la publicació de llibres de poesia plàsticament ambiciosos.

No oblid que la nostra revista ha estat sempre oberta i plural, compromesa amb el país i amb la cultura; generosa amb aquell qui s'hi hagi acostat per participar-hi...

No oblid que *Llucmajor de pinte en ample* parla d'un poble que persisteix a existir, a tenir veu i a fer-se sentir.

No oblid que és difícil saber què és Llucmajor, i que la revista ens en mostra els senyals vitals, així com les intolerables carències, la insuficiència crònica.

No oblid que fa vint anys que hi ha dones i hi ha homes que escriuen o treballen de manera desinteressada per un projecte comú que es diu *Llucmajor de pinte en ample*.

No oblid que un poble, ara per ara, tan pobre com Llucmajor en cultura institucional, ha gaudit, durant els darrers vint anys, d'una revista viva i crítica.

No oblid que la millor vacuna contra l'amnèsia i l'anestèsia és la informació, i agraesc que *Llucmajor de pinte en ample* ens proveeixi cada mes.

Miquel Bezares, escriptor

El que crida l'atenció d'una manera més dolorosa és de quina manera continuen dramàticament vigents les idees o línies editorials que es proposaven ja fa vint anys com a fundacionals d'aquesta revista. De quina manera el territori i el patrimoni natural del terme continuen sotmesos a la voracitat que permet i fomenta una política urbanística que sembla servir més als interessos egoistes i cecs, de guany immediat, d'uns pocs que a la sostenibilitat que l'interès general i el seny reclamen. De quina manera s'ometen les mesures de foment de la llengua catalana, fins i tot els mínims que planteja una legislació aprovada en bona mesura pel propi Partit Popular (això quan no s'usa sistemàticament la institució municipal i els seus recursos com altaveu d'ideologies de la por, la intolerància i la crispació social). De quina manera els principis democràtics semblen pels qui detenten (o hauria d'escriure posseeixen?) el poder municipal més un tràmit a solventar superficialment que un camí de convivència a aprofundir donant exemple (Hem de recordar un episodi d'aquests vint anys, quan el batle Gaspar Oliver va enviar els municipals a tancar la parada d'aquesta revista a la Mostra firal en un cas flagrant de censura ideològica ben *ancien regime*).

Amb tot, crec que formam part d'una energia social que ha influït en molts dels avenços de la nostra societat d'aquest vint anys. Dos mil lectors en català ara són normals, però fa vint anys eren un miracle de normalització.

I tot, aquests vint anys que hem madurat i envellit, i la revista amb nosaltres, a partir de l'esforç d'un ample col·lectiu que va dels motors que empenyen i telefonen i corren fins als col·laboradors, anunciants i subscriptors. Enhorabona a tots i endavant les atxes.

Miquel Cardell, periodista

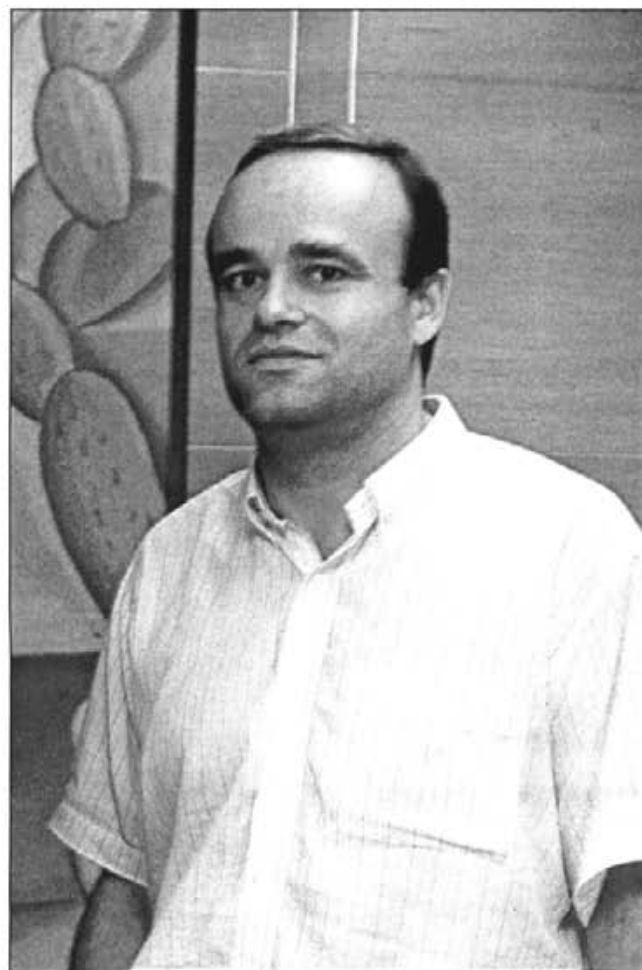
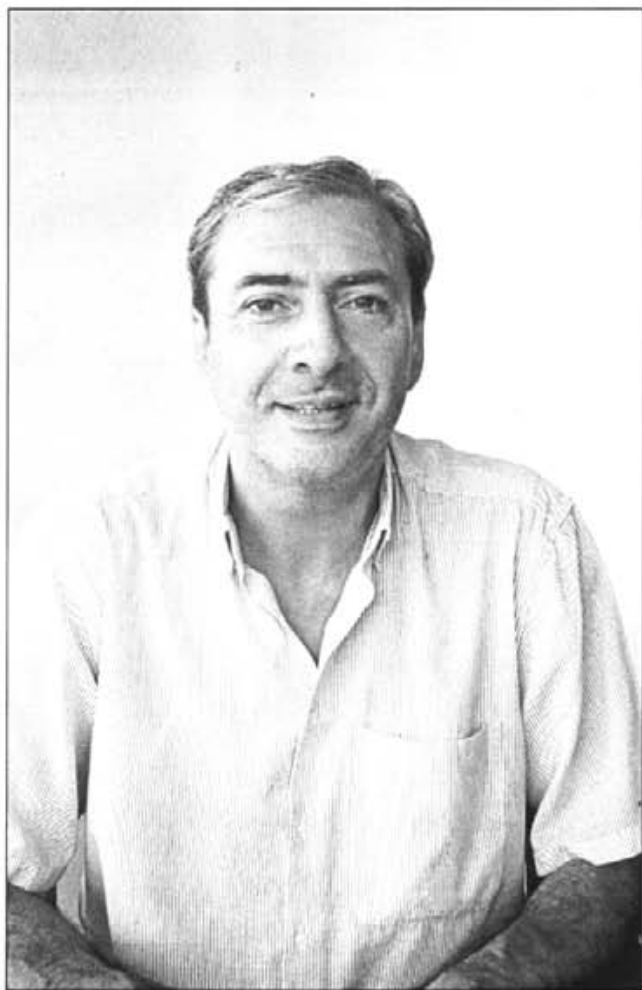
de Lluçmajor de Pinte en Ample?

Destacaria que generalment són els mateixos els que compren la revista, gent que viu a Lluçmajor i també la compren alguns llucmajorers que viuen a fora poble; vénen i te demanen si ja ha sortit la revista nova.

Més o manco sempre se ven la mateixa quantitat de revistes. La gent se fixa en la portada i si els crida l'atenció la compren.

De vegades es fan comentaris; no tothom està content amb tots els escrits.

Llorenç Coll, Cafè Colon

Només fa 2 anys i escacs que brufàvem el número 200 de la vostra publicació i, enguany, ho feim per festejar els 20 anys de vida. Ara, si fa no fa 1 any, l'Associació de Premsa Forana celebrava el II Congrés de Premsa Forana en el que, entre altres actes, es lliuraren diplomes a les publicacions que havien complert 20 anys de comunicació. Per poc, *Lluçmajor de pinte en ample* no havia complert aquesta edat i, amb confiança, s'ho mereixia, i a més, si la vida de la vostra publicació havia anat lligada des del seu naixement a la vida de l'Associació, encara més.

Un camí que, ja ho recordava en aquell escrit del 1999, ha estat molt similar al de moltes publicacions associades. 20 anys són, al meu parer, més que suficients perquè el poble que l'ha vista nèixer es senti orgullós de la vertebració social que ha aconseguit; en segon lloc, perquè s'ha donat a conèixer Lluçmajor, llucmajorers/eres a la resta de l'illa i perquè els altres mallorquins hagin conegut més Lluçmajor, els llucmajorers/eres i, finalment, perquè ha mantingut i ha elevat l'hàbit de llegir informació en la nostra llengua.

Enhorabona als qui feis aquesta tasca tan vàlida i altruista. Que sigui per molts anys!

Miquel Company Florit,
president de l'Associació de Premsa Forana de Mallorca

No m'hauria pensat mai que explicar la trajectòria de la revista se'm pogués arribar a fer difícil, però després de pensar-hi i d'intentar respondre'm com han estat aquests vint anys de Lluçmajor de pinte en ample, he arribat a la conclusió que si em trob davant aquesta indecisió a l'hora de parlar d'un aspecte o un altre, és perquè em veig incapaç de separar la revista de la meua pròpia vida i que el fet d'haver-la viscuda d'una manera tan propera, i des de ben petita (perquè només tenia set anys quan es publicà el primer número) fa que el tema se'm faci completament personal. Per a mi la revista és l'escola de mallorquí, un record llunyà d'una aula de Can Mataró; un record entranyable del piset del carrer de l'Esperança amb el rebost ple de caramells de revistes; és tot un conjunt de persones que han seguit una trajectòria ben definida que, sens dubte, ha determinat la línia que jo també havia de seguir i que m'havia de portar amb una naturalitat familiar a col·laborar-hi d'una manera més o menys habitual; i tanmateix, si hagués de resumir-ho tot en dues paraules, aquestes serien: Coloma Julià. Sense voler deixar de banda amics i personatges decisius, per damunt de totes les altres, la imatge més recurrent és la de les corregudes de na Coloma per fer les darreres fotos, recollir els articles de darrera hora, els viatges a Manacor perquè la revista surti al carrer el dia que toca... I el balanç ha de ser, inevitablement, positiu. Lluçmajor de pinte en ample és la crònica dels darrers vint anys del nostre poble; ha omplert sempre un espai cabdal tant si parlem d'informació política com si ens interessim més pel patrimoni humà, cultural o artístic de Lluçmajor, i és que la revista té un lloc i un paper inqüestionables entre els llucmajorers que volen i necessiten saber com i per on anam.

Molts d'anys.

Antònia Font, col·laboradora

Girant l'ullada cap enrere, vint anys no són poca cosa. No diré que guaitin les obres de l'avior, però sí el pas de la joventut a una certa maduresa. Això, si més no, és el que ha aconseguit la revista durant la seva existència, que no hem de donar per acabada.

Haver estat implicat des del primer moment, i en èpoques amb més intensitat i d'altres més en segon o tercer plànol, fa veure les coses de manera diferent. Per mi, la revista és una part important de la meua vida, en el sentit que hi he fet amistats i que també m'ha servit per conèixer la gent i el poble. Per altra part, per dir-ho de qualque manera, ha estat una certa escola de redacció, i això, encara que només sigui com a dèria particular, m'entretén i m'interessa.

No crec que ningú hagi de tenir la pretensió d'utilitzar la revista com a eina capaç de produir efectes miraculosos: canviar les mentalitats de la gent, fer caure batles i governs municipals, canviar el rumb de la història, etc. En tot cas, serveix per contar coses que passen (no m'atreveix ni a dir *les coses que passen*) i per deixar constància d'uns parers i unes opinions. També per estimular la creativitat d'un grapat de persones i per mantenir la il·lusió dels que l'esperen cada mes per espipellar-la o per llegir-la de cap a peus. No vos penseu que tot plegat sigui poca cosa.

Maties Garcias, col·laborador

En primer lloc, i em fa una mica de vergonya confessar-ho perquè és molt personal, he de destacar que 20 anys són moltíssims per mi, que sempre m'ha entusiasmat començar coses noves i no em solen durar gaire; per això em sent molt orgullosa d'haver estat tant de temps al capdavant d'una publicació com és "Llucmajor de pinte en ample". El mèrit, però, no és meu en absolut perquè ja us he dit de quin peu cosseig. Mantenir una publicació local, cada mes, durant vint anys sense aturar i pensar decididament de continuar aquesta tasca sense cap vacil·lació només es deu al suport i a la iniciativa de dues persones que amb molt de gust vull destacar: na Coloma Julià i n'Ignasi Barceló. Per mi això no és donar-los cap ditada de mel ni res que s'hi assembli sinó que tot simplement he d'anomenar què destacaria d'aquests 20 anys com a directora de la revista, des de la meua òptica (i només des de la meua) i per aquesta raó en parl.

Quan començarem aquesta aventura informativa érem molt joves i creïem que tot era molt senzill i que no hi hauria problemes de cap tipus. Idò heu de saber que sí que n'hi ha de problemes, i de tots els tipus. Uns són només anecdòtics, tot i que de vegades fan mal, com algun subscriptor que deixa de ser-ho perquè ha vist publicat un article que no és del seu gust, o perquè hem oblidat de posar un nom determinat... O que un col·laborador decideixi de deixar-ho definitivament sense més ni menys. I aquestes són les petites.

Durant aquests 20 anys n'hem vistes de tot color però la veritat és que la il·lusió, la bona amistat que hi ha entre els col·laboradors i la confiança que ens han depositat els lectors, subscriptors i anunciants s'ho paguen per, un mes darrera un altre, tornar tenir el maldecap de "què posam a la portada?"

Catalina Font, directora de Llucmajor de Pinte en Ample

29

Destacaria dues coses: 1ª. Ha donat a conèixer les idees dels partits polítics, associacions, particulars... etc. sobre els temes de més actualitat política, econòmica, social i cultural en el nostre municipi. Així ha pogut crear debats d'opinió i fomentar una participació més activa de la gent. 2ª. Ha emprat com a llengua vehicular la catalana.

Quant a la nostra col·laboració a la secció de toponímia "De noms i de llocs", vull dir-vos que ens sentim molt satisfets perquè ja els hem recollit en un tant per cent important del nostre terme municipal. Cal remarcar que ens ha costat un bon nombre d'hores ja que la seva extensió és la més gran de les illes. També hem tingut la sort de conèixer i parlar amb molta gent de la pagesia que ha contestat les nostres preguntes generosament i ha demostrat no sols el coneixement del redol habitat, sinó també humilitat, capacitat de treball i estimació a la nostra terra. A totes i a tots, moltes gràcies. Finalment, aprofitam l'avinentsa per dir-vos que hem pensat continuar la secció esmentada fins el mes de gener del 2002. Aleshores, farà nou anys que la començarem i donam, una vegada més, les gràcies a totes les persones que desinteressadament hi han col·laborat. Havíem pensat de fer-ho així per poder dedicar el nostre temps lliure a acabar el recull i en la preparació d'un llibre de toponímia rural llucmajorera.

Franc Jaume, col·laborador

Vivim un temps on les coses canvien molt aviat i la revista ens permet repassar aquests darrers vint anys, fer memòria. Destacaria el sector femení de l'OCB, qui la dirigeix i retrata, tot i que el sector masculí ha estat un bon cavall de batalla. Són estrets els lligams entre els mitjans d'informació i la conservació de la natura, la cultura, el patrimoni arquitectònic o les infraestructures socials.

La revista és l'estandard de mil aventures, de tant en tant els redactors són un element clau per capgirar el destí d'algunes qüestions, gràcies al suport de la gent que els llegeix i comparteix el seu sentit comú. Són infinites les curolles del nostre entorn que han nodrit aquesta revista, un mirall que ens fa sentir més rics dins un món de mitjans informatius de cada dia més rosa.

Aina Maria Llompart, col·laboradora

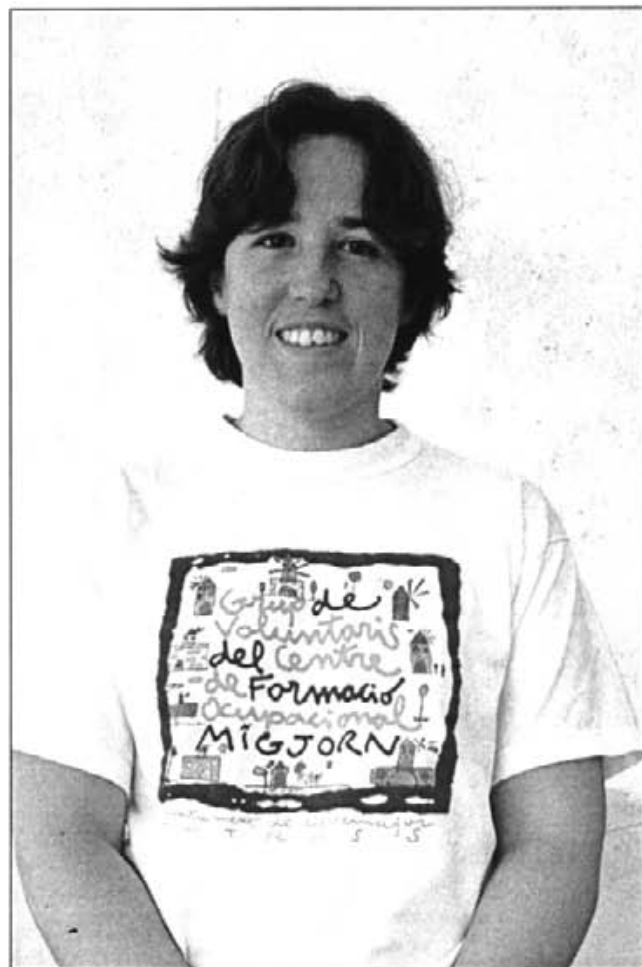
Fa exactament 20 anys que un grupet de gent ens plantejàrem la possibilitat de difondre la nostra llengua i cultura a un sector de gent més ampli que el que acudia a les conferències que com a delegació de l'OCB a Lluçmajor organitzàvem feia un parell d'anys. Crec que ho aconseguirem i això ens va encoratgar a seguir tots aquests anys.

Destacaria l'esforç i el voluntarisme (de vegades la il·lusió) necessaris per dur endavant l'edició de la revista, tenint en compte que al marge d'algunes excepcions no som professionals de la informació; i destacaria també la preocupació que produeix cavil·lar una i una altra vegada quina podria ser la notícia de la portada, i les repetides corregudes cap a la impremta, perquè sempre hi ha articles o anuncis publicitaris que no han arribat d'hora.

És un alliberament tenir-ho tot enllestit i a punt d'editar, encara que quan surt l'edició de vegades comprovam que no hem sabut expressar bé allò que volíem dir, i no sempre ens satisfà la confecció de la revista.

I ara que han passat 20 anys voldria que fos possible la seva continuïtat, amb la mateixa il·lusió que es va iniciar; i que es mantingués com ara la fidelitat dels seus lectors.

Coloma Julià, col·laboradora

Com "Llucmajor de pinte en ample" jo també vaig néixer l'any 1981. La revista se'm va avançar una vintena de dies i això em va donar l'oportunitat de poder tenir aferrat en el meu primer àlbum de fotos el retall de la secció "Entre noltros" on consta el meu nom, el dels meus pares i la data del meu naixement.

A casa meua la revista forma part del meu entorn,estic acostuada a veure-la sempre damunt la taula de la sala d'estar, damunt els sofàs, a la taula de la cuina... perquè no guardam cap exemplar fins que no arriba el del mes següent.

Els primers records de la revista són anècdotes que m'han contat, diuen que m'entretenia a pintar les lletres i les fotos i que a ca meua procuraven posar-la en un lloc més segur. Ara, passats vint anys, veig en la revista un mitjà de comunicació molt nostre, de tots els llucmajorers i llucmajoreres, que ha sabut informar al poble sobre diversos temes que el preocupen, esdeveniments culturals i amb la secció d'entrevistes ha donat a conèixer gent important del nostre poble o gent que ha tengut o que té alguna relació amb Llucmajor. També, quan ha fet falta, ha sabut fer la crítica necessària dels problemes que afecten els nins, joves i adults; amb la secció d'esports ha obtingut la suficient informació per poder estar al corrent de l'esport llucmajorer: equips, resultats de confrontacions, seguiment de noves promeses...

No puc dir que totes les seccions de la revista m'interessin per igual, però les que no són gaire atractives per a mi, segur que ho són per a d'altra gent, per això pens que tot el poble té alguna cosa per agrair a aquesta revista, i li desitjo molta sort per als propers vint anys, i més.

Immaculada Monserrat, estudiant de Psicologia

El setembre del 81, ara no record el dia exacte, jo em trobava a la plaça d'Espanya de Llucmajor quan se'm va acostar n'Ignasi Barceló carregat d'il·lusió i em va parlar d'un projecte ja fet realitat amb la sortida a la llum pública del primer número d'aquesta meua revista, "Llucmajor de pinte en ample".

Tot d'una em vaig enganxar a aquest grup de col·laboradors que, tot i que fos reduït, tenien unes enormes ganes de treballar. A més, m'anava a la perfecció en un idioma amb el qual parl, hi pens i hi somiï, cosa que no havia pogut fer durant molts anys.

Així, al següent número, del mes d'octubre, sortien els primers escrits meus sempre a les planes esportives: "Juvenils, Infantils i Alevins del CD Espanya", "Els joves també compten", "Dues victòries i una derrota", dedicat al ja desaparegut CF Llucmajor que aleshores militava a l'Regional, "Finalitza la campanya de promoció físico-esportiva" organitzada per l'Ajuntament que presidia Miquel Clar i delegava esportivament Joan Puigserver, i per acabar "En Miquel Martí, una institució del bàsquet local", una entrevista a aquest personatge que era i és un mite del bàsquet local.

He posat el mític M. Martí per assenyalar una de les primeres cròniques meves, no per donar un nom especial ja que la meua intenció no és ressaltar ningú en especial sinó tot el contrari. Quan la directora, Catalina Font, em va demanar què destacaria d'aquests 20 anys, no ho vaig dubtar ni un moment: la manca d'espai que sempre han patit aquestes planes esportives. La manca d'espai per tal que més homes i dones que han elegit l'esport com a vida sana s'hi veiessin reflectits.

Així ho ressalt i així ho escric, i l'admiració d'aquest modest col·laborador serà sempre dins la meua ment: A jugadors que vestiren i defensaren qualsevol camiseta d'un club local, a aquells "quarts", "tercers" i reserves de qualsevol època, als filials, aficionats juvenils, infantils, alevins, benjamins dels temps actuals i a tot esportista en general i que per diverses circumstàncies (falta d'espai, etc) el seu nom no es troba inscrit en aquests 20 anys. Per a tots ells aquesta dedicatòria.

Joan Quintana, col·laborador esportiu

En primer lloc la perseverència i la fermesa en aconseguir que la revista sortís cada mesada al carrer donant als lectors notícies d'interès relacionades amb Lluçmajor ciutat i el seu ample terme.

Per la meua part vull agrair l'avinentsa o privilegi de poder anar donant, també mensualment, les notícies i succeïts més d'actualitat de la zona turística arenalera. Un món, el de S'Arenal, tan prop, però tan diferent del quotidià llucmajorer.

S'ha de seguir endavant. Per ventura de cada dia els lectors aniran exigint més neutralitat, més independència i més fiabilitat. Per tant més difícil, però més meritori serà donar informació.

Si Lluçmajor de Pinte en Ample segueix tenint en el futur uns col·laboradors amb el mateix alt esperit dels d'ara, segur que complirà vint anys moltes vegades. Encara que jo ja no ho pugui veure, m'alegraria que així fos.

Enhorabona.

Tomeu Sbert, director de S'Unió de S'Arenal

Jo diria que a nivell de venda la revista s'ha duplicat. La portada és el que fa vendre la revista, si la portada agrada la revista se ven més, ha de ser atractiva.

La tenim damunt el taulell, no la tenim exposada, i la gent la ve a cercar igualment. Molts quan l'agafen miren alguna secció concreta, si hi ha hagut molts de naixements...

Normalment es ven als mateixos, i per cert el mes d'agost ens l'han demanada. Cada vegada hi ha més estrangers que volen intentar entendre-la.

Trob que la portada hauria de ser en color, com la de S'Arenal.

Margalida Soler, Estanc Can Paco

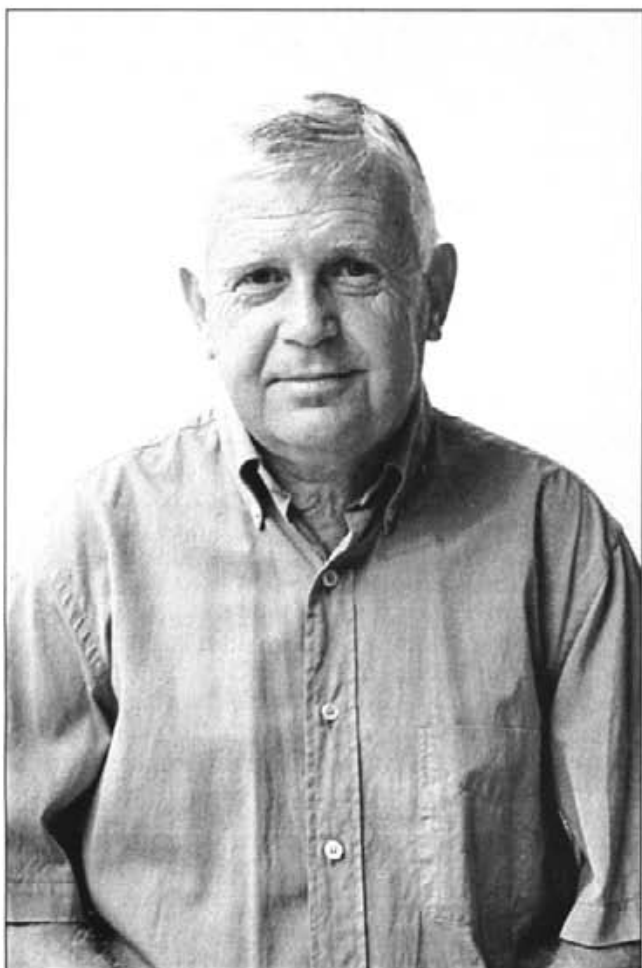

Al llarg d'aquests vint anys d'aparició continuada, diferents persones han treballat de franc recollint la informació gràfica i escrita per oferir aquest **Llucmajor**, fet paper, eina i arxiu, necessari per a la supervivència, diari i autèntica Història de Llucmajor, en econòmic blanc i negre, color molt adequat per a aquest poble, tantes vegades gris.

Llucmajor de pinte en ample, entra a les cases, a les nostres vides, les reflexa i amplifica. Els textos, les fotos i els anuncis de la revista ens ajuden a fer la radiografia de la societat.

Mes a mes, vint anys, sempre el mateix, sempre nou, de les mans als ulls i al cor, sempre una habitualitat insubstituïble.

Biel Thomàs, dissenyador

A la primera quinzena del mes de setembre de 1981 va sortir al carrer el primer número de la revista de la vila. Democràcia, llengua i ecologia foren els tres principis fonamentals que marcaren la iniciativa informativa, i han marcat els seus 20 anys de vida i també totes i cada una de les cites mensuals amb els lectors, aportant des de les seves planes els testimonis escrits i gràfics de tots els batecs de la vida de Llucmajor.

Per a un professional de la informació integrant del conjunt d'un diari palmès, aportar una mensual col·laboració a la revista (informació, editorial, comentari o un simple text per a un peu de foto) ha representat una tasca engrescadora que m'ha obligat a estar sempre a prop de la realitat i del dia a dia de Llucmajor.

Cada mes, alguna vegada en el darrer moment amb la majoria dels originals ja a la impremta, he escrit la meua col·laboració, procurant no decebre a la directora Catalina Font ni a na Coloma Julià que, com un rellotge despertador, els primers dies de la segona quinzena de cada mes em recorden i comenten les propostes per al següent número.

Vint anys de contacte mensual amb els lectors s'acaben de complir. Només queda desitjar que, com Joan Manuel Serrat a la cançó, la revista pugui dir també "fa vint anys que tenc vint anys".

Francesc Verdera, periodista

Els frares, com els militars, els destinen, els traslladen

Sebastià Rosselló T.O.R.

Ara ha fet un any, del meu camí cap a Roma:

*"Ja arribant i pel camí
ens donen blava motxilla
amb llibres del pelegrí
i una "llumeta" senzilla"...*

Aquest estiu he necessitat treure de la motxilla aquella petita "llàntia", còpia d'una antiga, fabricada segons model original, trobat a les Catacumbes de Roma, per no perdre el camí i tot desitjant seguir-lo il·luminat, i recolzat amb les paraules, que vaig sentir del mateix Papa Joan Pau II, en la XV^a Jornada Mundial de la Juventut a TOR VERGATA, Roma, en el Jubileu del 2000, ens convidà a "rebre la llum de Crist". Per això jo ara he encès la meua "llàntia" per treure forces de flaqueza. Convinçut que, encara que el meu esperit estigui prompte, la meua carn sia feble, i tenguí 78 anys, el meu Déu, que duc, no dins la motxilla, sinó dins el meu cor, sempre el tindrà al costat meu per donar-me força, protegir-me i emparar-me.

Els militars i la Guàrdia Civil, sobretot, amb motiu d'un ascens, experimenten un canvi, un trasllat. Recordem el pare de sor Maria dels Àngels que vingué a Llucmajor quan li posaren les dues estrelles de tinent. I, al cap de vuit anys, quan va ascendir a capità, fou destinat a Canàries. Els militars quan puguen de graduació sofreixen un canvi, son traslladats d'un lloc a un altre millor.

Aquesta semblança no vol dir que els frares siguem militars, ni molt manco, o que es facin els canvis, com a premi o demèrit.

Si he treta la comparació dels frares amb els militars, és per donar una explicació i tenir present que "tota comparança és coixa". Malgrat els militars sien homes d'autoritat i tinguin soldats a les seves ordres... (Mat 8,9...) Aquests fan les coses per temor a l'autoritat. Els frares fan les coses convençuts, per l'obediència.

Obeir ("ob-audire") en la fe, es sotmetre's lliurement a la paraula de Déu, la Veritat mateixa. (Catecisme, n° 144). El qui obeeix mai s'equivoca. Recordem Abraham, nostre pare en la fe (Hb 11,8; cf Gn 12, 1-4); la Verge Maria que fou la realització més perfecta d'aquesta mateixa fe, "creient que res és impossible per a Déu" (Lc 1,37)... Per aquesta fe totes les generacions la proclamaran benaventurada (Lc 1,48).

Els mallorquins tenim una dita: "Mai moren batles". Cert, perquè no solen durar gaire i tot d'una n'elegeixen un altre. Al Convent, altres frares més joves ocuparan el meu lloc i em supliran en els meus treballs. I estic segur que ho faran millor que jo que ja som vell.

Tot i que me'n vaig, no deixaré la causa de Sor Maria dels Àngels Ginard Martí perquè he dialogat amb el P. Superior del convent de Sant Bonaventura i també amb el Rector de la parròquia de Sant Miquel de Llucmajor i ambdós opinen que no he de deixar aquesta obra començada.

La meua opinió és que l'Associació "Amics de la Causa de sor Maria dels Àngels Zeladora del Culte Eucarístic, de Llucmajor" essent grup de seglars, d'ells ha de ser la responsabilitat amb totes les activitats annexes. També és important que no els manqui l'assistent religiós, que tindrà cura de la formació espiritual de dita Associació assessorant per dur a terme allò ordenat en els estatuts (cfr. Estat., art. 13) El laic ha de col·laborar amb l'Església i aquesta ha de tenir

cura de la seva formació. Una mà renta l'altra.

Per tant, de comú acord amb el nou ministre local, del convent de Sant Francesc de Palma, pens visitar-vos mensualment atiant el foc de la devoció de sor Maria dels Àngels Ginard Martí.

Vos record que Sor Maria va néixer a Llucmajor, al carrer Monestir n° 51. Fou batejada a la Font Baptismal de la Parròquia de Sant Miquel de Llucmajor. Fou confirmada, al mateix lloc, per Monsr. Jacint Mª Cervera, bisbe de Mallorca. Així consta.

Per tant és vostra.

També és ver que descansen les seves despulles en senzill enterrament amb la inscripció: "SOR MARIA DELS ÀNGELS GINARD MARTÍ *3-IV-1894 +26-VIII-1936".

Estudia-la... Admirau-la... Invocau-la... Estimau-la... Donau-la a conèixer...

Quan pugueu... en anar a Madrid... arribau-hi a Blanca de Navarra n°9, trobareu les seves Germanes, les Zeladores del Culte Eucarístic, que guarden el seu enterrament.

Visitau-la... i pregau-li:

"En ser on tothom espera
que ben prest vós arribeu,
us prec que vos recordeu
que fóreu llucmajorera" ♦

Cartes

El grup Antònia Font s'explica

El grup Antònia Font voldria aprofitar Lluçmajor de Pin-te en Ample per demanar disculpes a tota la gent llucmajor- rera que esperava la seva actuació el dissabte de Santa Càn- dida (11 d'agost), a plaça. El motiu de la seva absència no és d'altre que un incompliment de contracte per part de l'em- presa que l'Ajuntament havia elegit enguany per coordinar la revetlla. En defensa de la nostra dignitat professional i de la dignitat de tots els ciutadans de Lluçmajor que havien pagat -amb els seus impostos- una qualitat d'espectacle que no es corresponia amb els mitjans facilitats, varem decidir no tocar, tot i la gran il·lusió que en teníem (per més d'un és conegu- da la forta relació del grup amb aquest poble). Per tant, no- més ens queda excusar-nos davant el públic assistent que sense tenir res a veure directament amb el problema, varen haver d'assumir-ne les seves conseqüències.

A títol personal i com a llucmajorer que som, no puc dei- xar de lamentar la patètica actuació de l'Ajuntament que im- plicà terceres persones -la cantant d'un dels grups d'aquell vespre- per difondre mentides. No és cert en absolut que el grup no actués per "problemes interns que res tenien a veure amb l'Ajuntament". El grup no va actuar perquè hi va haver un incompliment de contracte per part de l'empresa elegida per l'Ajuntament per coordinar la revetlla. El que podia ser una qüestió d'aptitud -de saber fer o no saber fer- es conver- teix, així, en una qüestió tèrbola, de dubtosa dignitat per part de l'Ajuntament. I si no, que m'expliquin la necessitat de dir mentides. ♦

Jaume Manresa Quetglas

Lluçmajor

Una torxa amb ardents flames,
aguantades amb tot amor,
i a sota les quatre barres
és l'escut de Lluçmajor.

Ciutat lleial i molt fidel
on es respira l'amistat
i el seu patró venerat
és l'Arcàngel Sant Miquel.

Ell ens protegeix i estima,
som dins el patronatge seu,
de S'Aranjassa al Masdeu
i de s'Aresta a Sa Marina.

I vigilada la planura
des de la cova falconeria
la Verge de Gràcia, pura,
guarda a qui la venera.

Lloem-la amb agraïment,
a Ella, que és de tots estimada
i sigui sempre adorada
ara i sempre. Eternament! ♦

Baltasar Noguera

SOCIETAT

Xerrades de cafè

Parlant de la moratòria urbanística

Un que escoltava.-

- Com acabarà això de la moratòria urbanística?
- Tot acabarà bé, ja ho veuràs.
- Home...! Pareix que estàs molt convençut...
- D'allò que estic convençut és que, al final, qui voldrà construir construirà, perquè es trobaran tots els forats legals per fer habitatges, tant als pobles com a foravila.
- De moment, el que s'ha aconseguit és que es disparin els permisos per fer cases, allà on sigui, a la ciutat o a fora.
- I això deis acabar bé? Perquè aquesta llei que està feta per aturar el creixement de la població illenca, no haurà servit per res.
- Sí, haurà servit per augmentar els preus dels habitatges, i que a Mallorca no vengui més gent perquè no podran pagar, tant el lloguer d'una casa com la compra de pisos buits.
- A Lluçmajor, per exemple, on hi ha tantes cases buides, que encara que necessiten reformar completament, només hi poden accedir les persones o matrimonis que cobren un bon sou, i no els emigrants que vénen més pelats que un jone.
- Això vol dir que només podran comprar cases a Lluçmajor els alemanys.
- Els alemanys i els altres que tenen possibilitats; allò que no es pot fer és augmentar la població i els problemes, amb immigrants pobres, que són aprofitats pels empresaris per donar-los un sou miserable, que repercuteix a baixar el nivell de vida dels residents.
- D'altra banda trob que el que hauria de fer l'Ajuntament és no deixar que els alemanys construeixin les seves cases a Lluçmajor al seu estil d'Alemanya, sinó que les construeixin respectant les façanes a l'estil mallorquí.
- Això és somiar truites, perquè si tenim els carrers il·lu- minats com si fossin autopistes, en lloc de fanals, poden dei- xar que tothom faci les façanes així com vulgui.
- Jo crec que aquesta llei moratòria va ben encaminada perquè del que es tracta és que no puguin venir a Mallorca tants d'estrangers, tant rics com pobres, perquè si anam així aviat no hi cabrem tots.
- Això és impensable, perquè les lleis no ho permeten, i més pertanyent a la Comunitat Europea, on no hi ha fronte- res.
- Aquí hi ha el mal, perquè ara ja tenim gent de tota cas- ta i fins i tot prostitutes i delinqüents a balquena.
- Sí, encara que n'hi ha que diuen que a aquests sel's ha de proporcionar una vivenda social.
- Idè així! Jo no crec que tots aquests que reclamen aquestes vivendes socials els en llogassin cap de seva...
- Per tant, allò que deu ser convenient és que no vengui més gent que la necessària.
- En això estam tots d'acord, però la dificultat és la ma- nera d'aconseguir-ho.
- Diuen que amb aquesta moratòria.
- Jo, fins que no vegi els resultats, no ho creuré. ♦

Estopeig 2001

Josep Buades Matamalas. DNI 78.200.169-P. Persona lliure, pacífica i senzilla. President de l'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estanyol i soci de número del Club Nàutic de S'Estanyol.

L'ampliació

Benvolguts i benvolgudes lectors i lectores, durant uns anys us vaig martiritzar amb escrits quilomètrics sobre l'assumpte de l'ampliació de S'Estanyol i les seves conseqüències. Fa uns quatre anys escrivia cada any una crònica al respecte per aquesta revista, compromís que l'any passat no vaig complir, per un motiu molt senzill: la qüestió de l'ampliació no ha sofert cap canvi jurídic ni administratiu. Esperam amb impaciència algun moviment de l'actual Govern de les Illes pel que fa a la regulació d'un Pla de Ports que especifiqui i legisli què es pot fer i què no, per tal de solidificar les línies mediambientals. Ens consta que des de la Conselleria de Medi Ambient s'hi fa feina, però els resultats d'aquesta es fa precís que es coneguin durant el transcurso d'aquests propers dos anys de legislatura, per tal que tot quedi fermat i ben fermat, no només perquè mai no es poden preveure els resultats de les properes eleccions autonòmiques, sinó sobretot perquè el tema depèn ara de sentències judicials que duen anys a títol cautelar. En qualsevol cas, estam relativament tranquils, perquè estam segurs que les qüestions que mantenen el projecte paralitzat són ben de pes. Pot ser no serà ociós recordar-les breument:

- Hi ha una sentència definitiva del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, segons la qual farà sempre falta la Llicència Municipal, la mateixa que el Sr. Gaspar Oliver va intentar donar per decret quan era Batlle i que fou anul·lada pels Tribunals. Així mateix mantenim que no existeix ara mateix Llicència d'Activitats, per la qual cosa també li hauria fet falta a l'ampliació.

- Les Associacions recurrents mantenim que no es tracta de tal ampliació, sinó d'un projecte nou sobre el qual no hi ha estudi d'impacte ambiental. Això és un fet, en dos sentits: per

una part no es pot considerar que l'estudi que acompanya el primer projecte sigui tal, ja que es tracta de dos fulls mal garbats que no contemplen les variables d'un estudi seriós i, per altra part, els dos mateixos fulls són el suposat estudi del segon projecte, el que es feia endins envers d'envair l'ANEI de S'Estalella i es menjava el Mollet. És a dir, que encara que el primer estudi fos mínimament seriós i ètic, no n'hi ha cap sobre el que realment es volia construir, substancialment diferent al primer projecte, que fou refusat pel propi Ajuntament de Lluçmajor.

- Hi ha molts altres aspectes tècnics recorreguts, però els dos esmentats són més que suficients. Els promotors han intentat reiteradament desacreditar els recurrents, però el Tribunal Suprem ha dictat també reiteradament que, si bé les dues Associacions estan perfectament inscrites i en regla, encara que només un veí hagués presentat recurs, sempre té dret a la tutela judicial. Vaja, que és el TSJB qui ha trobat motius per paralitzar les obres i això deu voler dir que n'hi ha.

- Així, doncs, les coses romanen igual: està suspesa la Concessió Administrativa dels terrenys marítime-terrestres que havien de ser ocupats per l'ampliació i també està suspesa l'ex-

cutivitat de les obres. Davant els intents per part del Club Nàutic de plorar perquè s'està causant un suposat mal, el propi Tribunal Suprem ha ratificat que els problemes econòmics que la demora pugui causar als promotors són de caràcter privat i el que manté suspès el projecte és la salvaguarda de mals irreparables de caire públic.

Així era la cosa fa dos anys i així és ara. Si voleu més detalls, val més que rellegiu articles publicats a aquesta revista des de l'any 1994 (ja en fa 7 d'anys... Déu Meu!)

Les potadetes

També recordareu que la Junta Directiva del Club, de la qual ara ja tinc totalment corroborada l'analogia amb una aula d'educació infantil, es va enfadar molt quan va veure que no podia construir la seva enorme joguina de 1000 vaixells i les luxoses terrasses del classista local social dels seus somnis. I va començar a pegar potadetes de nin petit que, no obstant, han fet molt de mal a persones innocents:

- Primer, em varen "expulsar" a jo sense més contemplacions. Tothom sap que la causa real és que som el president i portaveu de l'Associació de Veïns "Son Reynés", que ha interpo-

sat uns dels recursos que han paralitzat l'ampliació. El Sr. Ginard, el Sr. Rigo, el Sr. Martorell i un altre que no vaig conèixer em varen increpar de manera molt virulenta un vespre que engronxava el meu fill al parc del Club, provocant-li una crisi asmàtica. Són així de valents, és l'única vegada que m'han dirigit la paraula en cosa de 5 o 6 anys... de vespre, d'amagat, amb amenaces davant el meu fill de 5 anys... mai de dia, davant gent. Els testimonis que tenc són el meu fill i els mateixos quatre valents que, amb la seva inconsciència, em denunciaren el dia següent a mi! Sobre el caràcter amenaçant de les seves paraules, el "parte" mèdic de la crisi asmàtica del meu fill n'és la prova.

- Quan els jutges digueren que no es pot "expulsar" a la gent així com així i els van renyar severament, varen iniciar un expedient formal a Coloma Ramon, Damià Verger, Macià Buades i a jo, amb les acusacions de "insubordinación y desobediencia", "injurias y amenazas", "atentar contra los intereses del Club y en especial a los de la ampliación del puerto"... i, malgrat mai s'hagi concretat on, com i quan hem injuriat algú, ens "expulsaren".

- Durant quatre anys hi ha hagut a la porta un guarda jurat, impedit-nos l'entrada a un recinte que mantenim que és públic i impedit-nos arribar a les nostres propietats, desobeint autos i ordres judicials i administratives, amb total impunitat, la qual cosa fa pensar sobre la flebesa dels poders judicials i administratius, els quals, a la fi, emeteren una sentència clara i diàfana l'agost del 2000. Tenint com a partida la derivació del cas per part del jutjat civil a la Federació de Vela, el seu òrgan competent, el Comitè Balear de Disciplina Esportiva, anul·là les "expulsions" i va inhabilitar la Junta Directiva del Club per desobediència. Els membres de la Junta recorregueren a la Sala de "lo" Contencios i aquesta suspengué tot. La Consellera de Benestar Social va, donats els precedents, sol·licitar el compliment de la sentència mitjançant les forces d'ordre públic i, finalment, l'agost passat es va més o menys normalitzar la situació. Jo personalment, vaig poder treure la meua barca (la barca del meu pare, vull dir), amb molts danys per haver estat quatre anys allà aturada, danys que he arreglat i dels quals passaré factura judicialment tot d'una en tenir una sentència ferma.

- Per altra banda, hem guanyat el

recurs que férem al Tribunal Constitucional, el qual diu que, efectivament, la cosa l'havia d'haver arreglada el Jutjat Civil des d'un principi, així que ara corre el mateix cas via civil i via contenciosa... un bon embull, que hauran de desfer els qui ho han embullat.

- Així mateix, el Sr. Ginard fou condemnat per via penal per la falta de coaccions, consistent en impedir-me arribar al que és meu... d'això també en parlarem en passar factura.

- He dit que les coses ara estan només més o menys en calma. No ens volen cobrar les quotes de soci, no ens volen donar el comanament a distància per entrar al recinte, no ens convoquen a les Assemblees... o sigui, segueixen incomplint les resolucions judicials. Només obeeixen en allò més flagrant, "deixar-nos" anar al que és nostre, beure al bar, utilitzar la barca, etc. Però no ens volen servir combustible... com a nins petits, però tot això fa molt de mal, com ja he dit.

- I els expedients continuen. A la família Ramon, com que tota ella s'ha significat contra l'ampliació, ara "expulsen" a Joan, Pep i Baltasar Ramon. Els "deixen" anar pel Club ja que han vist que sempre perden i ara no poden tenir guarda jurat, però el Vicepresident, Sr. Amer, va amenaçar durant més d'una hora de rellotge a Joan Ramon.

- En una paraula, cometen totes aquelles coses de què ens acusen, però el pecat més greu és la vulneració dels drets fonamentals de les persones. És increïble que hagi fet falta que la Delegada de Govern ordenàs a les forces d'ordre públic que ens protegissin, emparats per una sentència judicial. Com és possible que no els caigui la cara de vergonya? Les sentències toquen ser suficients per sí mateixes. Un es queda amb els cabells drets quan veu que hi ha recaptació executiva per cobrar una multa i en canvi els jutges es torben anys en fer complir les seves pròpies resolucions.

Ja veurem com acaba tot això, però el que jo, personalment, tenc clar, és que ningú mai més m'impedirà anar amb la meua barca. M'he carregat de raó durant quatre anys, consentint passar pel tub i seguint mil·limètricament la justícia, mentre la vulneraven sistemàticament aquests senyors. Ara s'ha acabat. Si algú em torna intentar impedir exercir els meus més elementals drets ciutadans, li passaré per damunt. Mentrestant, segueixo donant les mos-

tres del civisme que desconeix la Junta Directiva del Club. El Sr. Piña, directiu, m'insultava l'altra dia, gat com una sopa. No vaig contestar, un de per allà em feia senya que me n'anàs, com dient "va gat"... però fins aquí hauríem arribat, se'n varen haver de dur ells l'incivilitzat. La resistència passiva segueix essent la millor arma que es pot esgrimir, els covards es posen en evidència per sí mateixos per a qualsevol ull civilitzat.

Ah! Pel que fa a no voler-me servir combustible, també en parlarem als tribunals quan toqui, mentrestant hi he guanyat en temps. Vaig omplir una garrafa de gas-oil al Club de La Ràpita, que té bon servei i civisme. En 10 minuts he omplert el dipòsit, en canvi esperant al Club de S'Estanyol, t'hi pots tirar una hora i crec que la culpa no és dels mariners, sinó de la mala administració de la Junta Directiva.

Les noves "corrents"

Jo crec que aquestes potadetes infantils són simple impotència davant la realitat: han perdut tots, absolutament tots els plets (el nostre advocat, Antoni Marroig, s'ha guanyat el cel) i veuen que aniran perdent els que queden, mentre que l'ampliació simplement jo crec que no es farà, perquè han passat massa anys i la societat cada dia és més conscient de les coses. Tothom que neda a la vorera de la mar estanyolera despotrica contra el fons que arriba, llançant per les centenes de barques. Fa set anys que intentàrem negociar una petita ampliació, per tal de poder amarrar 70 o 80 barques més, de poc calat. Mai no ens hem tancat de banda a això. Ens agradaria que el Govern ho gestionàs, de la manera més pública i gratuïta que es pogués.

Però el que crec que ja ningú no vol a S'Estanyol són 800 barques de gran calat. Simplement no caben a la badia. A més, s'està produint un fenomen horrosament curiós. Ara hi ha una nova raça de barquers, que provoquen unes corrents marines que abans no existien. Tu te'n vas a pescar el roquer o a fluixejar, al matí, quan la mar és plana. Som tantes barques fluixejant, que ens hem d'anar esquivant una a l'altre, però 5 o 6 vegades cada hora veus venir una bèstia marina, de gran eslora, el pilot de la qual, quan va comprar la barca (posem entre 30 i 80 milions de ptes.) crec que pensa que també va comprar la mar i... va a pinyó fix, ni fa

una volta per no passar per enmig ni es retura, no... et veus venir l'enorme monstre, et fas, amb la poca potència del teu motor de 28 cavalls, un poc enfora, i l'animal passa per allà, amb la qual cosa et ve a sobre l'estela del barcot... un enfilall de veritables "tsunamis" vénen de cap a tu... t'aferres ben aferrat... i comença el temporal. Per amunt i per avall durant 2 o 3 inacabables minuts. Després torna la calma, però abans d'un quart d'hora veus una altra barcota i ja hi tornam a ser. Ara no només has de manar el timó per no molestar els altres pescadors, sinó que has d'estar alerta vigilant les amenaçants llanxotes que naveguen soles, els importa un rave si hi ha més gent per allà... segons la distància a que passen, ja he après a calcular quan arribarà el petit temporal. El problema és quan en passa una per darrera mentre fas el peix net i no l'has vista...

Tots i totes sabeu que, des de temps immemorials, els pescadors es transmetren les pesqueres oralment amb senyes. Necessites tres punts, per exemple, dos puigs i enmig el campanar d'un poble, o un arbre carismàtic, una torre i un cap. Ara, a mesura que t'atraques a Vallgornera, o Es Pas, et trobes un immens bloc d'apartaments que és una senya vergonyosament inequívoca: "aquí, quan veus l'escaleta que han construït il·legalment els propietaris o llogaters d'aquests xalets il·legals que estan just damunt el penya-segat, entre el bloc d'apartaments que és damunt la Cova dels Coloms i la torre repetidora que hi ha abans de la torre de Cala Pi... hi havia peix l'altre dia...". Són les noves senyes. Repeteixo "il·legalment" i no ho sé, però jo no puc creure que construir coses a menys de 2 metres de la mar sigui legal i, si ho és, si jo fos el batlle, no ho permetria, al menys el bloc d'apartaments. Segurament ja tenien el permís des de fa anys i tal... però, tal com han demostrat les sentències del Tribunal Suprem, el Govern Municipal sempre té una paraula important a dir sobre aquestes coses, però el nostre consistori, està ben clar, li agraden les urbanitzacions, les autopistes, els macroports esportius, etc. tal com es demostra amb la seva sempiterna presència als esdeveniments socials del Club Nàutic. Mai no li han preocupat ni a Gaspar Oliver ni a Lluç Tomàs els abusos comesos des de la pretesa privacitat del Club. A l'hora

d'imprimir els programes de festes de Sant Jaume, també han impresos, amb diners públics, els pregons de festes dels darrers anys del Club Nàutic, cosa que estaria molt bé si no sabessin que els qui el gestionen aboguen per la privacitat i no pels espais públics. Més lògic li seria a un consistori haver-se decantat per preocupar-se pels avatars del Mollet, que és públic, i per tant i per definició, municipal.

Apropiació indeguda?

També haureu sentit i llegit aquests darrers mesos que el president del Club Nàutic, Sr. Ginard, ha estat jutjat per la pressumpta apropiació indeguda de 5.100.000 ptes. d'aquesta entitat. Contra el que pensa molta gent, els quatre socis expedientats esmentats abans no som l'acusació en aquest cas. De fet, no en sabem res cap dels quatre. Van ser els socis que presentaren la demanda qui ho feren arribar al nostre advocat, el qual, com a part molt afectada pels "affaires" de la Junta Directiva, ens va aconsellar personar-nos a la demanda. Per això, hem estat informats de tot i, per això, us podem informar del que sabem:

- Pareix ésser que durant un període determinat de temps, el president del Club va signar quatre talons amb la seva única signatura, a la qual només un temps després hi va afegir la seva el Vicepresident, Sr. Amer, talons que, sumats, arribaven a la xifra de 5.100.000 ptes. Cada un dels talons coincideix amb una xifra idèntica que el Sr. Ginard ingressava a un compte seu particular al Banc Atlàntic.

- Quan es va descobrir tal "casualitat", va resultar que el valor dels talons havia estat comptabilitzat com a "pagos a R. Collado", que era l'enginyer que supervisaria l'ampliació del port d'haver estat això possible. Aquests pagaments varen ser justificats pel Sr. Collado dos anys després dels diferents ingressos del Sr. Ginard al seu compte. Ens hem de creure que, efectivament, el Sr. Collado va cobrar aquests diners, perquè n'ha presentat justificants, però la gran pregunta és: on eren els diners mentrestant?

- La resposta que sosté l'acusat Sr. Ginard és que eren en metàl·lic a la caixa forta del Club. El Sr. Ginard manté que ingressar diners del Club al seu compte és "una pràctica empresarial habitual", consistent en proveir fons pel pagament, en aquest cas, a l'enginyer. A la pregunta de la fiscalia sobre per què s'havien de proveir fons a l'enginyer abans que comencessin les obres, diners que, per sentit comú, estarien més segurs i rendirien més interessos al banc, seguí contestant que "són pràctiques habituals del món empresarial".

- Però la fiscalia seguia intranquil·la sobre aquestes explicacions, perquè encara li pareixia més estrany que durant dos anys, els cinc quilos romanguessin en metàl·lic a la caixa forata. Cinc quilos que ningú li requeria al Club eren "proveïts" a un compte particular del president i, després, dipositats suposadament en bitllets dins la caixa. I així durant dos anys. La "pràctica empresarial habitual" contemplava que els diners estaven segurs dins la caixa, que molt poca gent hi tenia accés, però

quan el judici acabava, la Fiscal havia comptabilitzat set claus. Sense anar més enfora, els mariners cada dia obrien la caixa a darrera hora per guardar-hi els diners ingressats durant el dia.

- I el més curiós de tot és que la Fiscalia ha presentat càrrecs per fals testimoni contra quatre dels que va portar la defensa del Sr. Ginard, perquè d'uns vuit o nou que desfilaren, de la Junta Directiva actual o de la que hi havia aleshores, la meitat estaven informats de tot i l'altre meitat no en sabien res. A veure com es menja això.

- Hi ha hagut apropiació indeguda o no? La Jutgessa del cas ho dirà, però el que us he exposat són fets demostrats i en virtut dels quals la Fiscalia va presentar càrrecs. Jo, com a part persona només en som espectador; és a dir, som un soci de número del Club Nàutic cansat de què la seva Junta Directiva digui que atempto contra els seus interessos. Jo mai atemptaria contra els meus interessos, som tan part integrant del Club com qualsevol altre soci, i això que aquesta condició comença a ser-me merament necessària a nivell legal. No és cap honra ser part d'una entitat que es separa per voluntat pròpia del poble que habito des de fa quaranta anys i formada per socis que, o bé han ratificat els abusos de la Junta Directiva, o bé s'han fet els sords.

- O sigui que, perquè el Sr. Ginard sigui declarat innocent hem d'acceptar com a "normal" que:

1- Signi talons de motu propi i ingressi el seu valor a un compte particular seu.

2- Després vagi dipositant els diners en metàl·lic a la caixa forta del Club durant un període d'uns dos anys. Això demostra seguretat.

3- Que tot això sigui per anar proveint diners per pagar el Sr. Collado, enginyer del projecte d'ampliació, diners que no hi havia cap motiu per avançar si no hi havia vistes de començar les obres, encara que, no obstant, l'enginyer, a posteriori, n'hagi presentat factura. Jo, com a soci, em pregunto per què hem d'avançar 5.100.000 ptes. a aquest senyor, em pareixen diners tan tudats com els del guarda jurat que es va pagar dels diners del Club durant quatre anys per a què quatre persones no entréssim al recinte i accedíssim a les nostres propietats.

Si tot això és "una pràctica empresarial habitual", Déu ens agafi confes-

sats, però, com ja he dit, jo només exposo fets demostrats, si aquests constitueixen o no delictes, ho ha de dir la Jutgessa. En qualsevol cas, apel·lo a la intel·ligència dels aproximadament 350 socis de número legals (no a la dels aproximadament 150 il·legals, que han entrat a l'Assemblea per tenir una mera expectativa d'amarrament) perquè jutgin per sí mateixos, així com els lectors i les lectores en general, si, malgrat no hi hagi delictes d'apropiació indeguda, això és manera de manejar els diners d'una entitat.

El Mollet

Les dues Associacions recurrents al projecte d'ampliació del port i a la pròpia concessió administrativa dels terrenys són la de Veïns de "Son Reynés" (S'Estantyol i part de Son Bieló) i la d'Usuaris del Varadero, Es Mollet. Tothom deu recordar que el Mollet ha estat una encruija grossa pel Club i la Comunitat Autònoma regentada pel PP. Els del PP no anaven de bromes: com que aquests "ens" fan la punyeta (no oblidem que el Govern Balear de fins fa dos anys està amb el Club -és "part coadjuvant"- en els recursos), els tancam amb una reixa i els amenaçam que, si no se'n van, els fotem una multa de 10.000.000 de ptes. Com que l'actual Govern de les Illes no trobà cap indicati de base legal per a tal amenaça, tot d'una que agafà el poder, tornà obrir el Mollet.

I així estam, ara les complicacions són per adjudicar els amarraments d'aquest lloc públic i esperam que la Conselleria de Medi Ambient estigui fent feina de debò no només en aquest sentit, sinó també en el d'elaborar, com ja hem dit, un Pla de Ports que doni una solució definitiva tan a la demanda d'amarraments (a nivell públic, esperam), com a la possible paliació d'aquesta mitjançant solucions raonables que aconseguixin accés gratuït (o quasi) a la mar a tothom, sense atemptar més contra el medi ambient.

Jo som usuari d'un llaüt de 6 metres i el seu amarrament al port esportiu, que em ve d'herència. No tinc inconvenient en què em facin canviar de lloc per tal que hi capin més barques. Ni jo ni cap altre idiota renunciaria a la meua herència, però, amb el cor en la mà, si fos necessari, juro que accediria a tirar i treure la barca cada dia que surto amb ella per tal que moltes embarcacions de poc calat ho poguessin fer.

El que està clar és que no necessitam les llanxes luxoses que, segons hem relatat abans, l'únic que fan és provocar estranyes corrents al mar, constituint un símbol del més despietat capitalisme, de destrucció mediambiental i d'un tarannà prepotent que pocs beneficis pot reportar al poble mallorquí. De la contraposició a això, el Mollet n'és l'emblema.

L'Associació de Veïns "Son Reynés", de S'Estantyol

No ens dedicam en exclusiva a la lluita contra l'ampliació, contra les acusacions al respecte que s'han vertit. Anualment es celebra la preceptiva Assemblea i les nostres activitats són moltes i variades:

- Tenim comissions formades per a diferents finalitats i, fruit d'aquestes, s'han fet al·legacions a l'animalada de PGOU que es va presentar a exposició pública.

- Seguim i cavil·lam tota possibilitat de canvi de direccions del trànsit de cotxes.

- Ens preocupam i sol·licitam equipaments esportius a l'Ajuntament, amb millor o pitjor sort, segons.

- Organitzam jocs infantils cada any a les festes de Sant Jaume i competicions esportives, com ara el tradicional partit de "fadrins contra casats".

- Juntament amb l'Associació d'Usuaris del "Varadero", organitzam cada any la festa de "la Cocada", per a la qual, això sí, aquests darrers anys, tenim tot el suport de l'Ajuntament de Lluçmajor. No obstant, l'augment del suport és proporcional a la menor càrrega reivindicativa de la festa. Tant de bo la proporció inversa segueixi, però no oblidí el Consistori que, quan calgui, ens mourem i, si hi ha pancartes contra l'ampliació o contra les aberracions urbanístiques que es veuen vers Cala Pi, esperam el mateix suport.

- A tot això, d'aquella altra Associació de Veïns, els socis de la qual eren d'àmbit autonòmic (així poden ser molts -com seríem nosaltres si haguéssim inscrit els 2000 assistents al concert de desembre del 1994-), anomenada "de S'Estantyol de Migjorn" o una cosa així, seguim sense tenir-ne cap senyal de vida.

I això es tot per enguany. Espero haver-vos refrescat la memòria i contat alguna cosa interessant. Fins a la propera ocasió. ♦

(20 d'agost)

Testimonis documentals de la nostra història (XLI)

Pasturatges, 1820

Sebastià Cardell i Tomàs
Bartomeu Font i Obrador

La qüestió dels pasturatges tingué sempre, durant tots els segles de la nostra història, una importància remarcable i això ho demostra el fet que no passà cap any sense que aquest tema figuràs com un dels més essencials de la nostra agricultura. La Universitat o Ajuntament es va desviure per reglamentar aquest assumpte, objecte de les disputes més aferrissades, sobretot si tenim en compte que molts pagesos tenien els seus ramats dins la vila. Els més humils que no eren propietaris necessitaven pasturar els seus animals al camp, i naturalment en sortir del poble envaïen les sorts en perjudici tant dels sembrats com dels arbres, especialment les figueres tan apreciades de sempre.

L'any 1820 el Govern Municipal tractà la qüestió i Antoni Salvà Batlle primer féu proposició d'uns estatuts dividits en 10 articles que foren sotmesos a votació entre els Regidors Constitucionals i els Síndics Procuradors.

En la villa de Llummayor de la Provincia de Mallorca, á los once días del mes de Mayo de mil ochocientos veinte; Congregados y unidos en la Sala Cocalatoria de la presente villa los Señores Antonio Salvà Alcalde primero, Don Pedro Portell 2º Alcalde, Don Pedro Antonio Mataró, Don Antonio Catañ, Don Juan Catañ, Don Antoni Salvà Ros, Don Juan Vidal, Don Gabriel Salvà, Don Sebastián Cirerol Regidores Constitucionales, Don Gabriel Serra y Don Juan Caldes Síndicos Procuradores, tomó la palabra el Alcalde primero diciendo Señores tengo que proponerlos lo siguiente:

Artículo 1º ningún abitante de este pueblo se atrevera guardar animales de qualesquiera especie que sean no teniendo dies y siete años de edad, advirtiéndole que se impone la multa de tres libras a los que no observaran este mandato que es á beneficio del pueblo.

Artículo 2º todo vezino del termino de esta villa de aquí en adelante tendrá libertad de comprar qualesquiera pastos para apacentar toda especie de ganados en el lugar y sitio que bien le parezca y convenga conforme contrato del dueño del parage.

Artículo 3º todo ganado que perjudique, ó, dañe el dueño, y Sr. de esta pagara los daños que ocasione dicho ga-

nado presentando al alcalde documento, y justificativo cierto y evidente del hecho; y si llamadas las partes verbalmente no se consilian, convienen, o, concuerdan se trataran, o, consultaran los perjuicios ocasionados por dos hombres peritos, e, imparciales quienes de antemano se nombraran por los Alcaldes y Ayuntamientos, para que el Alcalde de a cada uno lo que es suyo que es recta justicia: bien entendido que siempre se salvaran los derechos con arreglo á las leyes conforme determinen estas para recurrir los interesados á justicia superior, si es á lugar.

Artículo 4º pero si se daña á las higuera delicadas vulgo *joves* la multa sera de dies sueldos.

Artículo 5º si se encuentra algun animal grande vulgo *bestiar* en tierra de otro dueño sin permiso de este incurrirá en la pena de dies sueldos por cada uno.

Artículo 6º con igual pena caerán si se encuentra qualesquier *marrano*, que así mismo se pagaran dies sueldos por cada cabeza.

Artículo 7º todo *ganado de lana* que se hallara en tierra de otro sin permiso del dueño pagara un sueldo por cabeza exceptuado empero en esa y demas, y calidad especie de animales tendra las facultades el dueño de dicha tierra, o, en aquel á quien encargare de dicho dueño teniendo letra vulgo de *ban*, que en este caso pagara la pena impuesta en la referida letra.

Artículo 8º todo animal cabrió vulgo *cabrum* que se encontrara en tierra de

otro sin licencia, o, permiso del dueño pagara la pena de dos sueldos por cada cabeza; no quedando privado el dueño de dicha tierra teniendo letra vulgo *ban* de poder usar de las facultades comprendidas en la referida letra.

Artículo 9º nadie se atrevera apacentar animal alguno en los caminos y travesías baxo la pena ya establecida.

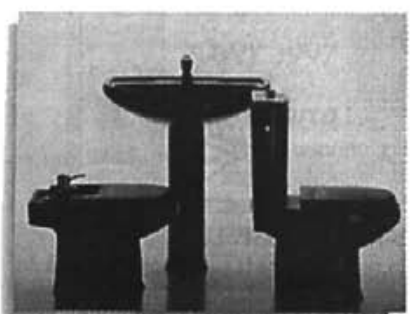
Artículo 10º Todo individuo de esta villa que encontrara animales grandes vulgo *bestiar* presentando testimonio cierto y claro en tierra de otro sin facultad, o, permiso del dueño tendra la tercera parte de la pena. Y así digna su parecer sobre el particular. El Alcalde Segundo es de contaria opinion por ser contrario al Publico. El Regidor Decano Don Pedro Antonio Mataró es del mismo parecer de lo propuesto por el Alcalde primero. El Regidor Don Antoni Catañ es del mismo parecer. El Regidor Don Antoni Salvà no se conforma. El Regidor Don Juan Vidal no se conforma. El Regidor Don Guillermo Puig no se conforma. El Regidor Don Sebastián Cirerol, es del mismo parecer de lo propuesto por el alcalde primero. El Síndico Procurador Don Gabriel Serra se conforma en virtud de lo propuesto que va conforme la Constitucion Política de la Monarquía Española. El Síndico Procurador Don Juan Caldes dixo lo mismo del Síndico Procurador Don Gabriel Serra. Y de esta conformidad lo acordaron resolvieron y firmaron de que doy fe.

P. D. Se nombraron por estimadores de los perjuicios que acaso se ocurrieren á Don Juan Mut del Pont y Don Bernardo Vidal de Sollerich.

AMLL, LA-15, (VI), 20-21 ♦

BANYS, TRESPOLS I REVESTIMENTS,
CALEFACCIÓ, AIRE CONDICIONAT...

TOT

de Massanella

Roca

 MASSANELLA S.A.

Ctra. de Valldemossa, 44. - Tel 75 03 45 - Palma

A S'Arenal, a la plaça de davant l'hotel San Diego hi ha unes grans comportes metàl·liques que aparentment són de l'estació de bombeig de les aigües residuals cap a la depuradora de Son Verí.

Aquestes comportes, a causa que hi han passat per damunt cotxes o camions, estan en molt mal estat, tant és així que les travelades dels vianants són contínues i fins i tot perilloses de passar per ull.

Durant l'estiu a més de festes i coets, també s'haurien de cuidar els carrers.

xxx

A principi d'estiu la Policia Local es situava devora contenidors de fems i vigilava la platja, recordant -als qui infringien la llei i atemptaven contra el benestar i fins i tot la salut dels altres ciutadans- la prohibició de tirar fems abans de les 8 del capvespre i de dur els cans a cagar a la platja.

Tan bona decisió fou acollida gratament fins i tot per persones que foren amonestades per la seva actuació.

Tristement la mesura no fou més que una boira d'estiu, un rentar la cara als sofrits estiuejants i habitants de S'Arenal.

Aquests mesos, com cada estiu, els contenidors plens ja a les primeres hores, ens han **perfumats** l'ambient i la platja ha continuat essent el cagador dels **encantadors** canets de certes persones que es consideren civilitzades.

xxx

Per acabar-ho d'arreglar la bonanova anunciava a "bombs i platillos" pel Batle l'estiu passat no va estar acabada ni per Nadal, com deia, ni a l'estiu.

La platja de S'Arenal de Lluçmajor i part de la de Palma ha seguit essent -aquest any més- la platja de Ca'n Pere Antoni, amb la merdera davant a uns mil metres escassos de la costa.

No hem pogut llegir als diaris locals el número de colins que tenen les aigües de la zona però és segur que veient la taca de més de 100 metres de diàmetre que constantment hi ha a la sortida del tub abocador, la zona es mereix esser catalogada com a contaminada.

Es estrany que ni polítics de l'oposició ni els ecologistes denunciïn un fet que es va fent etern així com no ho és que els que tenen interessos econòmics a la zona temin més a l'ecotaxa -malgrat que hi hagi hagut hotelers que han tingut "overbooking"- que a una infecció que podria provocar gran desprestigi a la imatge turística de Mallorca.

A S'Arenal, l'argument de la pel·lícula "Tiburón" cada estiu es repeteix, però com que la procedència de les infeccions és més mala de demostrar que les mossegades d'un tauró no hi ha alarma social i per tant: **aquí no passa res.**

OFICINA PETER SANER • LLUCMAJOR

C/. CARDENAL ROSSELL 48

TEL 971 120624 FAX 971 121247

e-mail: p.saner@teletel.es

ABIERTO DE LUNES-VIERNES 0900-1300

PARA SUS ANUNCIOS EN

hablamos
ESPAÑOL

on parle
FRANÇAIS

**Ultima
Hora**

**Mallorca
Magasin**

Balears

**Daily
Bulletin**

wir sprechen
DEUTSCH

we speak
ENGLISH

CARNISSERIA XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIA**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02 • LLUCMAJOR (Mallorca)

Maria Clara
Boutique

Atenció especial als llucmajorers

C/. Impremta, nº 1 - (Pas d'en Quint)
Tel (971) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)

Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)

Divendres horabaixa (16'30 a 20h)

Carrer Antoni Maura, 2
Tel. 971 66 20 17 - LLUCMAJOR

xxx

Cada any a més de les festes de Sant Cristòfol a les quals hi ha trull i renou a rompre durant una setmana, dels que gaudeixen tots els arenalers que volen, i sofreixen, vulguin o no, els que viuen als voltants de la plaça Major, venen les Festes de la Platja Coca-Cola.

Segons tenim entès, a aquestes també hi pot anar tothom que vol i són de sofriment obligatori per tota la primera i segona línia, la urbanització de Son Verí, usuaris del Club Nàutic i part de la platja de Palma i primera línia de S'Arenal de Palma. Les ones sòniques no entenen de termes municipals.

Les festes duren només dos dies 24 i 25 d'agost, i consisteixen en un campionat de futbol-platja al qual hi pot assistir el qui vol.

Enguany hi ha hagut un "speaker" que en lloc de cridar la gent, cridava a la gent, la qual fugia a la desbandada, era com un catxo a la beurada. Quan el catxo deixava de "cantar" s'hi posava el CD que amb un renou estrident martiritzava tot estiuejant, habitant o treballador de la zona.

Deu ésser necessari per fer un campionat de futbol fer aquesta renouada? No hagués agradat més als afeccionats disfrutar del joc dels equips amb tanquil·litat? És necessari condemnar als qui no poden fugir, a aguantar aquest suplici?

L'actuació dels organitzadors de la festa -renou, els que van pel carrer amb el motoret sense silenciador, amb el cotxe amb un aparell de ràdio de gran potència, perquè la gent vegi que existeixen, que tenen qualche cosa.

Per a l'any que ve aconsellam l'Ajuntament que seguint el costum de donar gorres, per protegir-se del sol, el dia de la pujada a Gràcia, per a la festa futbol-sala-coca-cola-renou, donin auriculars als veïnats i vianants per protegir-se del soroll.

xxx

Aquest estiu les piscines municipals han estat un punt de diversió de nins i majors a més d'ajudar-los a refrescar-se de la calor dels dos mesos darrers. Però no tot són flors i violes.

Una família llucmajorera tingué un bon disgust quan el seu fill es va fer mal a una de les escales de la piscina.

Segons ens han informat, el mal estat de l'escala havia estat denunciat rei-

teradament, però no fou suficient per evitar l'accident. Segons tenim entès la família pensava posar una denúncia contra l'Ajuntament.

Si guanyen el plet, cosa que és molt possible a qui donaran la culpa de la malversació dels doblers dels llucmajors?... Ara a l'Ajuntament no hi ha n'Antoni Garcias.

xxx

"El nou batle de Ses Salines reclama més ajudes institucionals"; és el que hem pogut llegir a peu d'una foto de portada a la revista FORAVILA. A la foto hi ha el batle Joan Burguera

amb calçons i gorra juntament amb la seva dona.

A les planes interiors hi ha una altra foto diferent però amb el mateix tema subtitulada "El batle de Ses Salines i la seva esposa Antònia Vicens enfeinats amb l'elaboració d'una paella per celebrar Sant Joan".

En cap moment de l'entrevista parla de la demanda, per això ens hem quedat amb les ganes de saber a qui reclama més subvencions i sobretot per a què?

Tanta foto paellera ens fa pensar que vol copiar el nostre Ajuntament... en petit, és clar. ♦

FABRICA DE JOIERIA GARAU

(Ca'n Caieta)

Fabricant Illes Balears 030

Només es fabrica amb or de primera llei (18 K)

Primera Comunió

Ideas de oro
para ese día
tan especial

18
K

C/. Born, 29 - Tel. 66 04 03 - LLUCMAJOR

Cuina Tradicional

Antònia M. Bonet

El Mediterrani aglutina, imprimeix caràcter a tots els pobles que estan banyats per les seves aigües tan poderoses que subratllen tot quan toquen, impregnen d'un peculiar mode de fer i de sentir.

La gastronomia d'aquests països s'hi veu especialment afectada i si bé els ingredients bàsics són els mateixos, els petits additius els identifiquen. A Itàlia, pot ser l'alfàbrega; a França, les herbes provençals o la mantega; a la costa africana, el roldó, ajonjolí, canyella, coriandre, comí...

La cuina d'Egipte, que avui ens ocupa, usa i abusa com a Mallorca, de l'ametlla i els pinyons, presents en infinitat de plats, dolços o salats.

Tomatin mahshiya Tomàtigs farcides

- 6 tomàtigs rodons, ben madurs
- 200 grams de vedella i de porc capolats
- 25 grams de pinyons
- pebre i nou moscada en abundància
- sal al gust
- aproximadament 1 dl de brou de carn

Quan tinguem les tomàtigs netes de llavors i capolls, les seccionem per fer un petit capell que reservarem. Amb una cullereta les buidarem fins a la meitat; la polpa que traurem la mesclarem amb la carn capolada, les espècies i els pinyons. Amb aquesta barreja omplirem les tomàtigs, hi posarem els capellets i les col·locarem, atapeïdes, dins una rostidora prèviament untada d'oli d'oliva. Abocarem el brou, que haurà d'arribar a una altura de 2 cm. I les courem al forn a 180° durant una hora.

Saniyt samak bi-l-khudar Peix al forn amb verdures

- Un pagre (o peix similar) de dos quilos
- 2 cullerades de suc de llimona
- 3 pastanagues trossejades
- 4 branques d'api trossejades
- 3 patates tallades a daus
- 3 cebes trinxades a tires fines
- la polpa de 5 tomàtigs
- 2 tomàtigs tallats a rodanxes
- 1 cabeça d'all pelats i trinxats
- 3 cullerades d'oli d'oliva
- sal i pebre
- buharat, barreja consistent en:
- 1 culleradeta de nou moscada
- 1/2 culleradeta de pebre dolç
- 1/2 culleradeta de canyella

En primer lloc prepararem el peix dins una rostidora, sen-

cer, amb uns talls en diagonal per facilitar la cocció; el regarem amb llimona, sal i pebre.

D'altra banda es bullen sis minuts en aigua i sal, les pastanagues, l'api i les patates. Al mateix temps, dins una paella amb oli, es fregeix lleugerament la ceba i la polpa de les tomàtigs, passats uns minuts s'hi mesclen les verdures bullides i escolades, els alls, la sal, les espècies (buharat) i es reparteix al voltant del peix; aquest es cobreix de rodanxes de tomàtiga i es cou al forn uns 40 m.

Firakh mihammara Pollastre fregit

- 1 pollastre mitjà
- 1 ceba
- 1 fulla de llorer
- 1 cullerada d'oli d'oliva
- 2 cullerades de farina
- 1/2 culleradeta de nou moscada
- 2 ous, sal, pebre, pa ratllat
- abundant oli d'oliva d'acidesa 0,4 (per fregir)

Es posa a bullir aigua, la ceba i el llorer, introduïm el pollastre i es cou durant 5 m. Després s'escorre, el desproveïm de pell i d'ossos i el dividim en 8 trossos. Es mescla la farina, la sal, la nou moscada i es recobreix el pollastre trossejat, i el deixam reposar una hora. Es baten els ous i la cullerada d'oli; s'hi passa el pollastre preparat, s'arrebossa el pa ratllat i es fregeix dins l'oli fins que agafi una tonalitat daurada. ♦

GIMNÀS A PUNT

C/. GRUP ESCOLAR, 68 - LLUCMAJOR - TEL.: 971 12 10 81

Activitats per a tota la família

Fitness (estar en forma)

Aeròbic

Step

Body - pump i Body - combat
(et convidam a provar-ho)

Taekwon-do (Infantil i adult)

Hapkido

Defensa personal

Sauna i raigs uva (preus especials)

*Les més modernes màquines i el millor
equip humà al teu servei*

**T'assessoram i t'ajudam a elegir les activitats
més adequades a les teves necessitats**

Esports

Miquel Mas Alba: nou President, noves idees i moltes il.lusions

I. Barceló

Miquel Mas, nou president del CDE de Llucmajor, ja fou presentat als nostres lectors el passat mes de juny, però és ara, a les portes de la nova temporada futbolística i coneixent l'estat del Club quan ens pot dir el seu parer al respecte.

- Quins motius foren els que després de l'experiència anterior com a president del CDE, motivaren que es tornàs presentar a la presidència del Club?

- Uns dels principals motius va ser que en Joan Oller havia dimitit com a president i que s'anava dient que no tornaria presentar-se. Un altre motiu fou que varen venir a cercar-me una sèrie de socis per veure si els podria ajudar i m'arribaren a convèncer. Si hi hagués hagut una altra candidatura o si en J. Oller hagués dit -jo me present com a president- jo no m'hi hauria presentat.

- Quines són les teves idees respecte al que hauria d'esser el Club?

- El que hem d'intentar potenciar és el futbol base. Crec que al primer equip s'ha de comptar amb la gent de Llucmajor. Es va arribar a que a l'equip de 3ª només hi jugava un llucmajorer. Si només juga un llucmajorer en el primer equip, vol dir que al futbol base s'està fent feina per no res.

La nostra il.lusió és intentar que tots els al.lots o la majoria dels al.lots puguin arribar a jugar al primer equip.

- Quines metes per enguany i a llarg termini t'has proposat assolir?

- A curt termini volem aconseguir que els jugadors del poble juguin el màxim possible. L'any passat sobraven jugadors dels juvenils i n'hi havia que no podien jugar. Enguany, per no haver-ne de deixar cap sense jugar, hem

duït quatre jugadors de fora i hem fet dos equips de juvenils i així podran jugar tots.

Amb el primer equip, la meta és aconseguir que segueixi a 3ª divisió amb el màxim de jugadors llucmajorers. També procurarem pujar els cadetes a primera, recuperant la categoria que perderen l'any passat.

A llarg termini veurem l'encert o desencert del que anam fent i actuarem d'acord amb els resultats obtinguts.

Els equips necessiten entrenadors titulats; per això el Club ha pagat la matrícula a tres persones perquè puguin estudiar i obtenguin la titulació per poder entrenar. Aquesta política pensam seguir-la fins que tinguem re-

soltes les necessitats del Club.

- Quina política pensau seguir en els fitxatges de l'equip gran?

- Pensam intentar salvar la categoria amb el màxim de jugadors del poble, sabem que serà difícil, però s'ha d'intentar. L'any passat només hi havia un jugador del poble, en Ramon Jiménez, enguany en tenim quinze o setze i només n'hem fitxat cinc d'externs.

- Jugaran també els nins al camp de gespa, o serà només per als grans?

- Tots els nins, menys els de futbol 7, jugaran al camp de gespa. Aquests, com que s'hauria de marcar un camp per curt, no hi podran jugar, però hi podran entrenar sempre que estigui disponible.

Creim que per solucionar aquest problema, l'Ajuntament s'hauria de plantejar posar gespa al camp de futbol 7.

- Ens vol dir qualche cosa més referent al Club?

- El que m'agradaria és que cada u es posàs al seu lloc, sobretot els pares i mares. Les decisions de si un al.lot juga més o menys temps, o ha de jugar en una posició o l'altra és cosa dels entrenadors i els tècnics, no és cosa dels afeccionats, pares o directius, incloent-me a mi.

La tasca directiva és prou complicada i difícil. Sabem que no ho farem bé per a tothom ja que és impossible que entre més de quatre-centes persones no hi hagi diferents opinions referents a la nostra tasca i el que és millor per a l'equip. Malgrat això nosaltres posarem de la nostra part el que sigui necessari perquè els jugadors gaudeixin de les millors condicions possibles per practicar l'esport del futbol i aconseguir els èxits esportius que ens plantejam. Tasca per a la qual esperam la col.laboració de tothom. ♦

ESPORTS

Homenatge a Gabriel Andreu

El passat dia de Santa Cànida, amb motiu de les festes de la Patrona, es va fer un partit de futbol al Camp Municipal d'Esports en el que es va homenatjar l'actual soci núm.1 del CD Espanya, Gabriel Andreu Ferrer, el qual ho és des de la fundació de l'equip. Aleshores era el número 14.

El Batle li donà una placa commemorativa i d'agraïment pels serveis dedicats al Club i acompanyat dels capitans dels equips i de l'àrbitre va fer la treta d'honor. ♦

46

Fonde Pa - Pastisseria

C/. Major, 79
Tel. 971 66 09 45
(Llucmajor)

*Li oferim el
nou servei de
buffets a domicili
(freds i calents)*

CENTRE OPTIC EXPOLENT

C/. Sant Cristòfol, 30
Tel. 44 13 74
S'ARENAL

majorset

perruqueria unisex

antònia isern

c/ major, 7 07620 Llucmajor
tel. 971 661 359

Restaurant

Gran Via

Noces - Banquets - Comunions
i Bateigs

Informació: Tel. 66 03 17- LLUCMAJOR

REPARACIONES EN GENERAL DE AUTOMÓVILES, MOTOCULTORES,
MOTOSIERRAS, MOTOBOMBAS, CORTACESPED, ETC...

TALLER AUTORIZADO

PEDRO NOGUERA
ENSEÑAT

Calle Ripoll, 30 - Tel. y Fax: 971 66 22 13 - 07620 Llucmajor (Mallorca)

ASSEGURANCES

Agència Llucmajor

Ramon Nicolau S.L.

(Peugeot)

ZURICH

C/. Marina, 104 • Tel.: 971 66 05 21 (Llucmajor)

Campionat de Balears de Pesca d'Altura

Miquel Ribot

El vaixell "Ullet", de Tomeu Mestres, campió

Els passats dies 13 i 14 de juliol es va celebrar al CN Estanyol la segona i darrera màniga del campionat de Balears de pesca d'altura en la modalitat de "curricán". La prova va tenir un alt nivell de participació amb 37 embarcacions inscrites i vengudes de quasi tots els ports de l'illa. Durant les dues jornades de pesca les captures varen ser importants la qual cosa va fer que la prova resultàs d'allò més competitiva, dominant les captures d'exemplars d'albacora, tonyina roja i algun exemplar d'agulla imperial.

Finalitzada la pesca i efectuada la classificació que incloïa la puntuació obtinguda en la primera fase del Campionat disputada la setmana anterior en aigües de Portocolom, va resultar guanyador el vaixell ULLET, de Tomeu Mestres, del CN Estanyol, va quedar en segona posició el vaixell SOLLERIC, de Miquel A. Borràs, del CN del port de Sóller i en tercer lloc el vaixell PINXO II de Josep M. Ramis, que també va obtenir el premi pel major nombre de peces.

El campionat va acabar amb l'habitual subhasta del peix capturat i amb un sopar que es va celebrar a l'esplanada del club i que va consistir en una torrada del peix aconseguit a la primera jornada.

El President de la Federació Balear de Pesca, Mateu Bauçà, el del CN Estanyol, A. Ginard i el de la Secció de Pesca, Paco Cardona, varen entregar els trofeus als guanyadors i clausuraren aquesta edició.

Festes de Sant Cristòfol 2001-09-01 Concurs de pesca infantil i juvenil

Organitzat pel club de pesca "Es Cap-Roig" i patrocinat per l'Ajuntament de Llucmajor, diumenge, dia 1 de juliol es va celebrar el tradicional concurs de pesca infantil en la modalitat mar costa. En aquesta prova per als aficionats més joves participaren un bon nombre d'al.lots de s'Arenal que s'agruparen en dues categories, la infantil de 9 a 13 anys amb 28 inscrits i la juvenil, de 14 a 18 anys amb 7 inscrits.

Durant la pescada que es va a dur a terme a l'escullera pe-

tita del CN Arenal, es va serveri als participants el berenar de rigor. Finalitzada la prova, la classificació en els primers llocs va quedar així:

Infantils

- 1r. Miquel Vidal (295 punts)
- 2n. Jaume Bernat (230 punts)
- 3r. Antoni Salvà (185 punts)

Peça major: Aina Maria Pedregosa

Juvenils

- 1r. David Gimeno (765 punts)
- 2n. Ricardo González (615 punts)
- 3r. Josep Mezquita (300 punts)

Peça major: Raul Machado

Els trofeus, consistents en material de pesca, varen ser entregats als guanyadors en la mateixa platja pel regidor Guillem Salvà i pel President d'Es Cap-Roig, Matildo Reda. Per a tots els participants hi hagué la pertinent medalla de record, camisetes i gorres.

Regata del Dia de les Forces Armades

Enguany ha correspost al CN Arenal organitzar l'edició 23 de la popular Regata de les Forces Armades. La prova es va realitzar el passat dia 18 horabaixa en aigües de la badia de Palma i va comptar amb la participació d'un centenar de velers inclosos els bots de vela llatina. Els vaixells del club amfitrió "BLACK MONSTER" de Joan Vich i "FRÀGIL" de Francesc Gil varen ocupar amb avantatge la primera posició en les categories respectives. El diumenge horabaixa a les instal·lacions del club va tenir lloc l'acte d'entrega de trofeus. Va clausurar amb un discurs ben emotiu aquesta edició l'Almirall en Cap de la Comissió naval de regates de Balears, don Marcial Sánchez. ♦

Sa Llibreria

Llibres, contes,
jocs educatius,
material d'oficina

C/. Sa Font, 15 • Tel.: 66 26 66 (Llucmajor)

Jaume Gost

Complements i antiguitats

C/. Aragó, 310 baixos - Palma
Telf.: 607 36 58 45

Entre noltros

Dades extretes del registre oficial del Jutjat de Pau de Lluçmajor

Naixements

- José Antonio Hurtado Benítez, fill de José Antonio i Francisca, nasqué el 23-6-01.
- Pedro Puertas Osusa, fill de Pedro Miguel i Vanessa María, nasqué el 1-7-01.
- Hiscio Joaquín Palmero Jiménez, fill de Joaquín i Antonia, nasqué el 30-6-01.
- Cristina Antich Vico, filla de Antonio i Rosa Maria, nasqué el 26-6-01.
- Celia Coll Notario, fill de Miguel i Milagros, nasqué el 29-6-01.
- Catalina Vidal Julià, filla de Sebastià i Francisca, nasqué el 9-7-01.
- Marta Antònia Tomás Roig, filla de Joan Antoni i Joana Maria, nasqué el 11-7-01.
- Sandra Moreno Montes, filla de Miguel i Rafaela, nasqué el 17-7-01.
- Jaume Ribas Monserrat, fill de Jaume i Francisca, nasqué el 16-7-01.
- Ainhoa Ruiz Sieminska, filla de Jorge i Ewa, nasqué el 23-7-01.
- Guillem Martínez Alzamora, fill de Juan i Maria Coloma, nasqué el 22-7-01.
- Nerea Cabot Luna, filla de Gabriel i Maria del Carmen, nasqué el 21-7-01.
- Ana Fernández Fernández, filla de Vicente i Rocío, nasqué el 12-7-01.
- Ajasha Gayà Lerna, filla de Miguel Francisco i Angela, nasqué el 26-7-01.
- José Manuel Ruiz Guijarro, fill de José Manuel i Carmen María, nasqué el 27-7-01.
- Juan José Sánchez León, fill de Juan i Natividad, nasqué el 9-7-01.
- Juan Arjona Fontirroig, fill de Juan i Antonia, nasqué el 31-7-01.
- Juan Carlos Avilés Cerdà, fill de Juan Carlos i Maria Francisca, nasqué el 31-7-01.
- Lara Marín Hammerstein, filla de Frank Alexander i Simone, nasqué el 25-7-01.
- Paula Marín Ortega, filla de Manuel i Carmen, nasqué

el 31-7-01.

- Claudia López Barrero, filla de José Eugenio i María Angeles, nasqué el 22-7-01.
- Sofia El Yattoui Ramis, filla de Driss i Margarita, nasqué el 3-8-01.
- Miguel Antonio Bordoy Pinel, fill de Miguel Antonio i María José, nasqué el 31-7-01.
- Mireia Moyà Pou, filla de Ginés i Juana María, nasqué el 23-7-01.
- Salvador Reus Egea, fill de Juan Carlos i Isabel, nasqué el 16-7-01.
- Nina Barceló Sastre, filla de Lorenzo i Susana, nasqué el 11-8-01.
- Guillem Alemany Geralt, fill de Maties i María Dolores, nasqué el 16-8-01.
- Juan Francisco Torres Ariza, fill de Joan i Maria Francisca, nasqué el 11-8-01.
- Samuel Cortés Ruiz, fill de Juan Manuel i María Celestina, nasqué el 17-8-01.
- Hasna Rahmoun, filla de Ab del Kander i Taouas, nasqué el 29-8-01.

Matrimonis

- Juan Manuel Fernández Castro i Carmen Saavedra, es casaren el 15-6-01 a la Casa Consistorial.
- Jesús Fernández Aparicio i María del Pilar Robles Moreno, es casaren el 19-01-01 al Jutjat de Pau.
- Marcos Santayana Alvarez i Aranzazu de los Santos Ausín, es casaren el 22-06-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Bernat Tomàs Galmés i Antònia Bonet Gelabert, es casaren el 19-05-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Kent Arthur May i Maria Jesús Picornell Escalas, es casaren el 26-05-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- José Luís Cruz Gómez i María José Escandell Mulet es casaren el 12-05-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.
- Heiko Bloméyez i Maria Anna Kunzle, es casaren el 6-07-01 al Jutjat de Pau.
- José Mut Campaner i Zoroaida Quintero Betancourt, es casaren el 29-01-01 a la Casa Consistorial.

PERRUQUERIA
PUIGSERVER

C/. Orient, 8 - Tels. 66 20 08 - 64 05 14 (Lluçmajor)

Servei de begudes
i menjars de qualitat
a bon preu

Avda. Carles V
Tel. 66 11 17

- Francisco Manuel Balaguer Cortés i Ivonne Diyk, es casaren el 6-07-01 a la Casa Consistorial.

- Bernat Sastre Roig i Aina Maria Miralles Tomàs, es casaren el 1-06-01 al Convent de Sant Bonaventura.

- Guillem Mascaró Oliver i Maria del Mar Tomàs Rotger, es casaren el 1-06-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Bulta Viorel i Miriam Peñalver González, es casaren el 13-07-01 al Jutjat de Pau.

- Miguel Villanueva Vázquez i Catalina Albertí Femenías, es casaren el 13-07-01 al Jutjat de Pau.

- Lorenzo Ortega López i Ana Belén Barranco Rodríguez, es casaren el 7-07-01 a la Parròquia de St. Miquel.

- Miquel Barceló Garí i María Carmen Seguí Verdú, es casaren el 23-06-01 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).

- Antonio Servera Díaz i Monika Sotovva, es casaren el 27-07-01 al Jutjat de Pau.

- Maximiliano Miguel Moxón Píriz i Ismene Ituarte Iriando, es casaren el 27-07-01 al Jutjat de Pau.

- Francisco Javier Jiménez Costa i Joana Maria Noguera Salvà, es casaren el 30-06-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Antoni Vidal Mesquida i Osiris Mariheri Pomar Hernández, es casaren 1-08-01 al Jutjat de Pau.

- Francisco Manuel Serrano Bauzá i Francisca Garau Mut, es casaren el 7-01-01 a la Casa Consistorial.

- Antonio Bennàssar Juan i Úrsula López Montero, es casaren el 11-08-01 a l'església de Ntra. Sra. de la Lactància (S'Arenal).

- Rafael Cortés García i Catalina Aloy Amengual, es casaren el 25-08-01 a l'església de Ntra. Sra. de Gràcia.

- Javier Bou Mas i María del Pilar Languil Ripoll, es casaren el 21-10-01 a la Parròquia de St. Miquel.

- Joan Pol Cirer i Bàrbara Artigues Fullana, es casaren el 23-01-01 a la Parròquia de St. Miquel.

Defuncions

- Angela Ferrer Nicolau, morí el 21-06-01 als 88 anys.

- Sebastià Fullana Mut, morí el 30-06-01 als 82 anys.

- Francisca Tugores Florit, morí el 2-07-01 als 92 anys.

- Miquel Salvà Cardell, morí el 3-07-01 als 71 anys.

- Alfred August Heinrich Lüder, morí el 5-07-01 als 87 anys.

- Isabel Pons Serra, morí el 6-07-01 als 90 anys.

- Antoni Roca Fullana, morí el 8-07-01 als 22 anys.

- Darius Stefansky, morí el 9-07-01 als 37 anys.

- Jerònima Sopardo Puigserver, morí el 27-07-01 als 90 anys.

- Joan Contestí Coll, morí el 30-07-01 als 79 anys.

- Margalida Salvà Salvà, morí el 1-08-01 als 74 anys.

- Francisco Castro Romero, morí el 2-08-01 als 56 anys.

- Vicenta Ibáñez Cabo, morí el 10-08-01 als 88 anys.

- Francisco Sobrino Campos, morí el 10-08-01 als 19 anys.

- Francisca Ana Cardell Julià, morí el 15-08-01 als 92 anys.

- Ramon Rigo Bover, morí el 15-08-01 als 78 anys.

- Maria Garcias Pastor, morí el 21-08-01 als 82 anys.

- Marcos Esteban Ballarín, morí el 24-08-01 als 28 anys.

- Manuel García Peña, morí el 30-08-01 als 70 anys.

Dades facilitades per l'encarregat del Cementiri Municipal de Lluçmajor, Joan Lascolas, referides als enterraments efectuats entre el 30 de juny i el 31 d'agost.

- 30 de juny. Sebastià Fullana Mut, morí als 82 anys.

- 1 de juliol. Lian Ribinocci, morí als 2 anys.

- 3 de juliol. Francisca Tugores Florit, morí als 92 anys.

- 4 de juliol. Rafael Pedregosa Moreno, morí als 83 anys.

- 4 de juliol. Miquel Salvà Cardell, morí als 71 anys.

- 5 de juliol. Alfred Lüder, morí als 87 anys.

- 7 de juliol. Isabel Pons Serra, morí als 90 anys.

- 8 de juliol. Antoni Roca Fullana, morí als 22 anys.

- 9 de juliol. Stefanski-Dariuez, morí als 37 anys.

- 10 de juliol. Domingo García Osuna, morí als 66 anys.

- 12 de juliol. Antonia Bibiloni Ribas, morí als 82 anys.

- 15 de juliol. Elias Sánchez González, morí als 70 anys.

- 15 de juliol. Miquel Rosselló Escanellas, morí als 70 anys.

- 16 de juliol. Catalina Pastor Noguera, morí als 89 anys.

- 18 de juliol. Jaume Calafat Salvà, morí als 61 anys.

- 27 de juliol. Jerònima Sopardo Puigserver, morí als 90 anys.

- 29 de juliol. Andrés Álvarez Carreras, morí als 87 anys.

- 30 de juliol. Joan Contestí Coll, morí als 79 anys.

- 1 d'agost. Margalida Salvà Salvà, morí als 72 anys.

- 2 d'agost. Magí Vidal Miralles, morí als 45 anys.

- 2 d'agost. Francisco Castro Romero, morí als 56 anys.

- 5 d'agost. María Sánchez Moreno, morí als 73 anys.

- 9 d'agost. María Ortega Cano, morí als 90 anys.

- 10 d'agost. Pedro Garau Albertí, morí als 78 anys.

- 10 d'agost. Vicenta Ibáñez Cabo, morí als 88 anys.

- 10 d'agost. Francisco Sobrino Campos, morí als 19 anys.

- 15 d'agost. Ramon Rigo Bover, morí als 78 anys.

- 15 d'agost. Francisca Ana Cardell Julià, morí als 92 anys.

- 15 d'agost. Antonio Ordoño Navarro, morí als 78 anys.

- 17 d'agost. José Simón Vara, morí als 80 anys.

- 21 d'agost. Apolonia Rigo Amengual, morí als 67 anys.

- 21 d'agost. María Garcias Pastor, morí als 82 anys.

- 22 d'agost. Antonia Ana Calafat Sastre, morí als 84 anys.

- 30 d'agost. Manuel García Peña, morí als 70 anys.

- 31 d'agost. Catalina Tomàs Morlà, morí als 87 anys. ♦

RED DE CONCESIONARIOS HYUNDAI

Consejos Hyundai para **disfrutar la vida**

Conducir un **Hyundai Coupe**, porque ahora te regala el aire acondicionado o el descuento equivalente.

Coupe

Hyundai Coupe,
desde 2.141.000 ptas.* / 12.867,67 euros

Equipamiento de serie: Doble airbag, spoiler trasero, llantas de aleación, faros antiniebla delanteros, etc. Y opcional: ABS y aire acondicionado.
*VVP recomendada en Península y Baleares. Incluye IVA, Transporte, Impuesto de Matriculación, Descuento Promocional y Plan Prever Gasolina.

SERVEI TALLER MECÀNIC J. TOMÀS

C/. Antoni Maura, 50 - Tel. i Fax: 971 66 14 72 - Lluçmajor

Sopa de lletres

Llorenç Mascaró

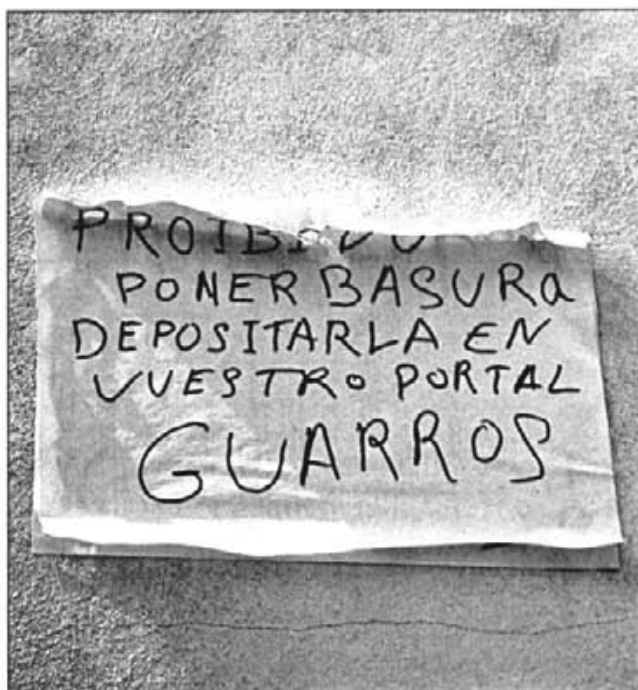
10 arts i oficis d'antany. Salut, malaltia, vida i mort.

B U T C A U X G I H R J A D E
O T N S Ç E N I M E M A V I G
A R I G A U K R R H U D E X E
C T E L T I V E T A J O F E Z
A N L D B O L D O F M A D T I
D Ç A I N L I L J U A X E R N
R M E Z U A B E Ç A R R A I D
T A Y F H L R M O E Y C F L A
A B I A B L A U S I E M I Y G
E G L O D O R S C T A F D I M
E B L S E I O R O C E G H U A
G O A S N F D P A R O G L Ç O
R I B E T H A J A O T O L L B
A R H M I O R M A N E S C A L
S E D A S L O F E N O N I E P
H E E A T C L E B T E D A G C
I Ç L L A R P N A A G L U E A
M A L E C A I A G J C E N H O

50

Solucions del mes passat

- Llaüt
- Patatxó
- Xabec
- Galiota
- Vaixell
- Llondro
- Carbó
- Bergantí ♦

Podríem fer molts de comentaris al respecte però preferim que els faceu vosaltres.

La foto és de la cantonada entre carrers Melià i Marina. ♦

ESTANCO EXP. N.º 3
CAN PACO

Margalida Soler Oliver

C/. Bisbe Taixequet, 69 - Tel. 66 07 00 - Lluçmajor

PERRUQUERIA

Fina

C/. d'Es Vall, 49

Tel. 66 11 58

FUNERÀRIA
Ca'n Pere Antoni
 SUCCESSOR DE TOMEU BLANCH "PORTASSA"

SERVEI 24 HORES

Telèfons: 971 620 129 - 606 946 712

Fax: 971 141 008

SERVEIS:

Particulars

Tramitacions trasllats fora del terme de Lluçmajor
 Incineracions (Palma i Bon Sosec)

COMPANYIES:

Finisterre • Ocaso-Inca (Ag. 197) • Sta. Lucia
 Previsora • Lloret • NorteHispania

Domicili: C. Joan Mesquida, 10 (Santa Maria)

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Medicina General (Igualatori)
 Pediatria
 Cardiologia i Aparell Respiratori
 Neurologia
 Aparell Digestiu
 Anàlisis Clíniques
 Cirurgia General
 Nutrició i Dietètica
 Dermatologia
 A.T.S. (Infermeria)
 Psiquiatria
 Psicologia
 Ginecologia i Obstetrícia
 Angiologia i Cirurgia vascular

HORARI:
 de les 9'00 h.
 a les 21'00 h.

**IMEQBA
 CAN PLANAS**

Clínica Dental
 Odontologia
 Medicina Estètica
 Ortodòncia
 Maxilo Facial
 Traumatologia i Cirurgia Ortopèdica
 Ortopèdia
 Rehabilitació i Fisioteràpia
 Oftalmologia
 R.X. Radiologia ...
 Ecografies
 Otorrinolaringologia
 Podologia
 Centre Auditiu
 Urologia

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MUTUA - ASISA - IMECO CAJA SALUD
 MEDIFIATC - GROUPAMA - NOVOMEDIC - ONCE - D.K.V. PREVIASA - SANTAS - VITALICI
 L'ALIANÇA - WINTERTHUR - LA BOREAL - L'ESTRELLA - ALLIANZ-RAS - MUTUA GENERAL DE CATALUNYA
MUTUA D'ACCIDENTS: FIMAC - FREMAP - ASEPEYO - MAZ - MUTUA UNIVERSAL

Plaça d'Espanya, 56 - Tel.: 971 12 00 64 - Fax: 971 120 426 - C/ Ciutat, 12 - Tel.: 971 12 00 21

SEAT

**Rubí Automòviles
Llucmajor, S.L.**

Ctra. Arenal s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18

NUEVO SEAT TOLEDO. NACIDO PARA SEDUCIR

AUTO - ELECTRIC
Barceló

S.L.

AlliedSignal
AUTOMOTIVE
Bendix®

Ronda Ponent, 27 - Tel. 66 01 70

ELECTRÒNICA DE L'AUTOMÒBIL

INJECCIÓ GASOIL i GASOLINA

FRENS i ABS

CENTRE DE DIAGNOSI

DIESEL DISPOSAM D'OPACÍMETRE PER A CONTROL GASOS MOTORS